

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

IV Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Eiropas Kopienu Tiesa

2008/C 171/01

Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 158, 21.6.2008. 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Eiropas Kopienu Tiesa

2008/C 171/02

Lieta C-442/04: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome (Zveja — Regula (EK) Nr. 1954/2003 — Regula (EK) Nr. 1415/2004 — Zvejas intensitātes pārvaldība — Maksimāli pieļaujamās ikgadējās zvejas intensitātes noteikšana — Atsauces periods — Kopienas zvejas apgabali un resursi — Bioloģiski jutīgi apgabali — Akts par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās noteikumiem un Līgumu pielāgojumiem — Iebilde par prettiesiskumu — Pieņemamība — Nediskriminācijas princips — Pilnvaru nepareiza izmantošana) 2

2008/C 171/03

Lieta C-91/05: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 20. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Eiropas Savienības Padome (Prasība atcelt tiesību aktu — LES 47. pants — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Lēmums 2004/833/KĀDP — Vienotās rīcības 2002/589/KĀDP īstenošana — Cīņa pret kājnieku ieroču un vieglo ieroču izplatīšanu — Kopienas kompetence — Sadarbības politika attīstības jomā) 2

2008/C 171/04	Apvienotās lietas C-147/06 un C-148/06: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>SECAP SpA</i> (C-147/06)/ <i>Comune di Torino</i> , piedaloties <i>Tecnoimprese Srl</i> , <i>Gambarana Impianti Snc</i> , <i>ICA Srl</i> , <i>Cosmat Srl</i> , <i>Consorzio Ravennate</i> , <i>ARCAS SpA</i> , <i>Regione Piemonte</i> un <i>Santorso Soc. coop. arl</i> (C-148/06)/ <i>Comune di Torino</i> , piedaloties <i>Bresciani Bruno Srl</i> , <i>Azienda Agricola Tekno Green Srl</i> , <i>Borio Giacomo Srl</i> , <i>Costrade Srl</i> (Būvdarbu publiskā iepirkuma lūgumi — Publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana — Nesamērīgi lēti piedāvājumi — Izslēgšanas noteikumi — Būvdarbu līgumi, kas nesasniedz Direktīvā 93/37/EEK un Direktīvā 2004/18/EK paredzētās robežvērtības — Līgumslēdzējas iestādes pienākumi, kas izriet no vispārējiem Kopienu tiesību principiem)	3
2008/C 171/05	Lieta C-194/06: Tiesas (virspalāta) spriedums 2008. gada 20. maijā (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staatssecretaris van Financiën/Orange European Smallcap Fund N. V.</i> (EKL 56.-58. pants — Kapitāla brīva aprīte — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Kompensācija, kas piešķirta fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam sakarā ar tā saņemto dividenžu aplikšanu ar nodokļiem citā dalībvalstī — Šīs kompensācijas piešķiršana tikai tādā apmērā, kādā tās dalībvalsts, kurā ir reģistrēts šis uzņēmums, akcionārs rezidents, kas ir veicis ieguldījumu bez šādas sabiedrības starpniecības, var to atskaitīt no ienākuma nodokļa saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — Šīs kompensācijas ierobežošana atkarībā no akcionāru nerezidentu daļas šī uzņēmuma kapitālā lieluma)	4
2008/C 171/06	Lieta C-266/06 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums — <i>Evonik Degussa GmbH</i> , agrāk <i>Degussa GmbH</i> /Eiropas Kopienų Komisija, Eiropas Savienības Padome (Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Metionīna tirgus — Naudas sods — Regula Nr. 17 — 15. panta 2. punkts — Soda likumības princips — Faktu sagrozīšana — Samērīguma princips — Vienlīdzīgas attieksmes princips)	4
2008/C 171/07	Lieta C-352/06: Tiesas (virspalāta) spriedums 2008. gada 20. maijā (<i>Finanzgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Brigitte Bosmann/Bundesagentur für Arbeit</i> — <i>Familienkasse Aachen</i> (Sociālais nodrošinājums — Ģimenes pabalsti — Tiesību uz pabalstu pārtraukšana — Regulas (EEK) Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Regulas (EEK) Nr. 574/72 10. pants — Piemērojamie tiesību akti — Pabalsta piešķiršana dzīvesvietas dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts)	5
2008/C 171/08	Lieta C-361/06: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Feinchemie Schwebda GmbH</i> , <i>Bayer CropScience AG</i> /College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Augu aizsardzības līdzekļi — Tirdzniecības atļauja — Etofumezāts — Direktīvas 91/414/EEK un 2002/37/EK — Regula (EEK) Nr. 3600/92 — Lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu)	5
2008/C 171/09	Lieta C-414/06: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2008. gada 15. maijā (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lidl Belgium GmbH & Co. KG/Finanzamt Heilbronn</i> (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiešie nodokļi — Dalībvalstī esošas un sabiedrībai ar juridisko adresi citā dalībvalstī piederošas pastāvīgās pārstāvniecības ciestu zaudējumu vērā ņemšana)	6
2008/C 171/10	Lieta C-439/06: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2008. gada 22. maijā (<i>Oberlandesgericht Dresden</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedība par enerģijas pārvaldi, kura norisinās starp <i>citiworks AG</i> (piedaloties: <i>Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit als Landesregulierungsbehörde</i>), no vienas puses, un <i>Flughafen Leipzig/Halle GmbH</i> un <i>Bundesnetzagentur</i> , no otras puses (Iekšējais elektroenerģijas tirgus — Direktīva 2003/54/EK — 20. panta 1. punkts — Trešo personu brīva pieeja elektroenerģijas pārvades un sadales tīklam)	6

2008/C 171/11	Lieta C-462/06: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2008. gada 22. maijā (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline/Jean-Pierre Rouard</i> (Regula (EK) Nr. 44/2001 — II nodaļas 5. iedaļa — Jurisdikcija atsevišķu darba līgumu jomā — Minētās nodaļas 2. iedaļa — Īpašā jurisdikcija — 6. panta 1. punkts — Vairāki atbildētāji) 7	7
2008/C 171/12	Lieta C-499/06: Tiesas (ceturrtā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Koszalinie</i> (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Halina Nerkowska/Zakład Ubezpieczeń Społecznych</i> (Invaliditātes pensija, kuru piešķir karā vai represijās cietušajiem civiliedzīvotājiem — Nosacījums, ka ir jādzīvo valsts teritorijā — EKL 18. panta 1. punkts) 7	7
2008/C 171/13	Lieta C-503/06: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2008. gada 15. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — Atkāpes no savvaļas putnu aizsardzības sistēmas — Ligūrijas reģions) 8	8
2008/C 171/14	Lieta C-162/07: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Amplificientifica Srl, Amplifin SpA/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate</i> (Sestā PVN direktīva — Nodokļa maksātāji — 4. panta 4. punkta otrā daļa — Mātes sabiedrības un meitas sabiedrības — Dalībvalsts īstenots viena nodokļu maksātāja režīms — Nosacījumi — Sekas) 8	8
2008/C 171/15	Lieta C-165/07: Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (<i>Vestre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Skatteministeriet/Ecco Sko A/S</i> (Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 6403 — Apavi ar ādas virsu — Pozīcija 6404 — Apavi ar tekstilmateriāla virsu) 9	9
2008/C 171/16	Lieta C-271/07: Tiesas (sestā palāta) 2008. gada 20. maija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/61/EK — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Daļēja un nepareiza transponēšana) 10	10
2008/C 171/17	Lieta C-276/07: Tiesas (septītā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums (<i>Corte d'appello di Firenze</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Nancy Delay/Universita' degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica italiana</i> (Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Diskriminācija pilsonības dēļ — "Apmaiņas lektoru" kategorija — Bijušie svešvalodas lektori — Iegūto tiesību atzīšana) 10	10
2008/C 171/18	Lieta C-341/07: Tiesas (sestā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Zviedrijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 11	11
2008/C 171/19	Lieta C-323/07: Tiesas (septītā palāta) rīkojums 2008. gada 10. aprīlī (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Termoraggi SpA/Comune di Monza</i> (Publiskie iepirkumi — Piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgums — Piešķiršana, neizsludinot konkursu — Pašvaldības iestādes veikta līguma slēgšanas tiesību piešķiršana uzņēmumam, kuras kapitāldaļas pieder šai iestādei) 11	11
2008/C 171/20	Lieta C-57/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 13. februārī iesniedzis <i>Gateway, Inc.</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 27. novembra spriedumu lietā T-434/05 <i>Gateway, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 12	12

2008/C 171/21	Lieta C-134/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2008. gada 2. aprīļa rīkojumu — <i>J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j./Hauptzollamt Bremen</i> 12	12
2008/C 171/22	Lieta C-135/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) 2008. gada 3. aprīļa rīkojumu — <i>Janko Rottmann/Freistaat Bayern</i> 13	13
2008/C 171/23	Lieta C-140/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Tallinna Halduskohus</i> (Igaunijas Republika) 2007. gada 8. aprīļa rīkojumu — <i>Rakvere Lihakombinaat AS/Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus</i> 13	13
2008/C 171/24	Lieta C-144/08: Prasība, kas celta 2008. gada 8. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Somijas Republika 14	14
2008/C 171/25	Lieta C-146/08 P: Apelācijas sūdzība, ko <i>Efkon AG</i> 2008. gada 3. aprīlī iesniedza par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-298/04 <i>Efkon AG/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome</i> 14	14
2008/C 171/26	Lieta C-147/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Arbeitsgericht Hamburg</i> (Vācija) 2008. gada 10. aprīļa rīkojumu — <i>Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg</i> 15	15
2008/C 171/27	Lieta C-150/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2008. gada 14. aprīļa rīkojumu — <i>Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën</i> 16	16
2008/C 171/28	Lieta C-152/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Tribunal Superior de Justicia de Madrid</i> (Spānija) 2008. gada 15. aprīļa rīkojumu — <i>Real Sociedad de Fútbol S.A.D. un Nihat Kahveci/Consejo Superior de Deportes un Real Federación Española de Fútbol</i> 16	16
2008/C 171/29	Lieta C-154/08: Prasība, kas celta 2008. gada 15. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste 17	17
2008/C 171/30	Lieta C-157/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2008. gada 16. aprīļa rīkojumu — <i>E. H. A. Passenheim-van Schoot/Staatssecretaris van Financiën</i> 17	17
2008/C 171/31	Lieta C-159/08: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 15. aprīlī iesnieguši <i>Isabella Scippacercola</i> un <i>Ioannis Terezakis</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-306/05, <i>Isabella Scippacercola</i> un <i>Ioannis Terezakis/Eiropas Kopienu Komisija</i> 18	18
2008/C 171/32	Lieta C-162/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Monomeles Protodikeio Rethimnis</i> (Grieķija) 2008. gada 17. aprīļa rīkojumu — <i>Georgios Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostatias Ilikiomenon Dimou Rethimnis</i> 19	19
2008/C 171/33	Lieta C-163/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Monomeles Protodikeio Rethimnis</i> (Grieķija) 2008. gada 17. aprīļa rīkojumu — <i>Dimitrios G. Ladakis, Andreas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofokis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou</i> 20	20
2008/C 171/34	Lieta C-164/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Monomeles Protodikeio Rethimnis</i> (Grieķija) 2008. gada 17. aprīļa rīkojumu — <i>Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis</i> 22	22
2008/C 171/35	Lieta C-169/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Corte costituzionale</i> (Itālija) 2008. gada 21. aprīļa rīkojumu — <i>Presidente del Consiglio dei Ministri/Regione autonoma della Sardegna</i> 24	24
2008/C 171/36	Lieta C-171/08: Prasība, kas celta 2008. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika 24	24

2008/C 171/37	Lieta C-174/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Østre Landsret (Dānija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — <i>NCC Construction Danmark A/S/Skatteministeriet</i> 25	25
2008/C 171/38	Lieta C-180/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Griekija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — <i>Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA</i> 25	25
2008/C 171/39	Lieta C-186/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Griekija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — <i>Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA</i> 26	26
2008/C 171/40	Lieta C-190/08: Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste 26	26
2008/C 171/41	Lieta C-191/08: Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika 27	27
2008/C 171/42	Lieta C-195/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuvas Republika) 2008. gada 14. maija rīkojumu — <i>Inga Rinau</i> 27	27
2008/C 171/43	Lieta C-200/08: Prasība, kas celta 2008. gada 15. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika 28	28
2008/C 171/44	Lieta C-209/08: Prasība, kas celta 2008. gada 20. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste 28	28
2008/C 171/45	Lieta C-223/08: Prasība, kas celta 2008. gada 23. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste 29	29
2008/C 171/46	Lieta C-224/08: Prasība, kas celta 2008. gada 23. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika 29	29
2008/C 171/47	Lieta C-87/06: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 28. novembra rīkojums (<i>Juzgado de lo Social nº 3 de Valladolid</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vicente Pascual García/Confederación Hidrográfica del Duero</i> 29	29
2008/C 171/48	Lieta C-315/06: Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 26. februāra rīkojums (<i>Monomeles Protodikeio Veroias</i> (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Georgios Diamantis/FANCO AE</i> 30	30
2008/C 171/49	Lieta C-424/06: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2008. gada 7. aprīļa rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika 30	30
2008/C 171/50	Lieta C-18/07: Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2008. gada 28. janvāra rīkojums (<i>Kammarrätten i Jönköping</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Mattias Jalkhed/Jordbruksverket</i> 30	30
2008/C 171/51	Lieta C-235/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 27. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika 30	30
2008/C 171/52	Lieta C-325/07: Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 5. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste 30	30
2008/C 171/53	Lieta C-347/07: Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 11. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika 30	30

Pirmās instances tiesa

2008/C 171/54	Tiesneša norīkošana, lai aizstātu Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju pagaidu noregulējuma tiesneša statusā	31
2008/C 171/55	Lieta T-495/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 21. maijā spriedums — <i>Belfass</i> /Padome (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas uzaicinājuma uz konkursu procedūra — Acīmredzama materiālā kļūda — Piešķiršana piedāvājumam ar vislabāko cenas un vērtības attiecību — Pārmērīgi zemas cenas piedāvājums — Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 139. panta 1. punkts — Iebilde par prettiesiskumu — Specifikācijas — Pieņemamība)	31
2008/C 171/56	Lieta T-205/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. maija spriedums — <i>NewSoft Technology</i> /ITSB — <i>Soft</i> ("Presto! BizCard Reader") (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības pasludināšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "Presto! BizCard Reader" — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes "Presto" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	31
2008/C 171/57	Lieta T-250/06 P: Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. maija spriedums — <i>Ott u.c./Komisija</i> (Apelācija — Pretapelācija — Pieņemamība — Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2004. gada paaugstināšana amatā — Paoritātes punktu piešķiršana — Vispārēji Civildienesta noteikumu 45. panta īstenošanas noteikumi — Iebilde par prettiesiskumu — Pamatojuma aizstāšana — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir nepamatota un daļēji ir pamatota — Izskatāms strīds — Prasības noraidīšana)	32
2008/C 171/58	Lieta T-254/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. maija spriedums — <i>Radio Regenbogen Hörfunk in Baden</i> /ITSB ("RadioCom") (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "RadioCom" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	32
2008/C 171/59	Lieta T-329/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 21. maija spriedums — <i>Enercon</i> /ITSB ("E") (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "E" reģistrācijas pieteikums — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Atšķirtspējas neesamība — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)	33
2008/C 171/60	Lieta T-144/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 19. maija rīkojums — <i>TF1</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Komisijas lēmums, ar ko daži pasākumi, kurus Francijas Republika veikusi France 2 un France 3 labā, ir kvalificēti kā ar kopējo tirgu saderīgs valsts atbalsts — Termins prasības celšanai — Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nepieņemamība)	33
2008/C 171/61	Lieta T-302/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. aprīļa rīkojums — <i>Maison de l'Europe Avignon Méditerranée</i> /Komisija (Šķirējklausa — Eiropas informācijas punkta izveide — Komisijas un prasītājas noslēgts līgums — Acīmredzama Pirmās instances tiesas kompetences neesamība — Acīmredzami nepamatota prasība)	34
2008/C 171/62	Lieta T-327/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 13. maija rīkojums — <i>SNIV</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Termins prasības celšanai — Termina sākuma brīdis — Kodolīga paziņojuma publicēšana Oficiālajā Vēstnesī — Interneta vietne — Nepieņemamība)	34
2008/C 171/63	Lieta T-260/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 30. janvāra rīkojums — <i>Arktouros</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (EK) Nr. 1655/2000 — Ekoloģiskam projektam piešķirta finanšu atbalsta atcelšana — Lēmums, ar kuru tika izbeigts projekts un izdots rīkojums atmaksāt iepriekš pārskaitītās summas — Apstiprinošs akts — Prasības celšanai noteiktā termiņa izbeigšanās — Nepieņemamība)	34

2008/C 171/64	Lieta T-18/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 21. maija rīkojums — <i>Kronberger/Parlaments</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Akts par Eiropas Parlamenta ievēlēšanu — Termins prasības celšanai — Pirmās instances tiesas kompetences neesamība — Nepieņemamība) 35	35
2008/C 171/65	Lieta T-29/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums — <i>Lactalis Gestion Lait</i> un <i>Lactalis Investissements/Padome</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2006/112/EK — Pirmās PVN direktīvas atcelšana — Daļēja atcelšana — Individuālas ietekmes neesamība — Nepieņemamība) 35	35
2008/C 171/66	Lieta T-92/07 P: Pirmās instances tiesas 2008. gada 8. maija rīkojums — <i>Frankin u.c./Komisija</i> (Apelācijas sūdzība — Civildienests — Ierēdņi un pagaidu darbinieki — Pensija — Tiesību uz pensiju pārņemšana — Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 36	36
2008/C 171/67	Lieta T-239/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 5. maija rīkojums — <i>Pathé Distribution/Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra</i> (Šķīrējklauzula — Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 36	36
2008/C 171/68	Lieta T-315/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 28. aprīļa rīkojums — <i>Grohe/ITSB</i> — <i>Compañía Roca Radiadores</i> ("ALIRA") (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 36	36
2008/C 171/69	Lieta T-372/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 17. aprīļa rīkojums — <i>Dimos Kerateas/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Termins — Nepieņemamība) 37	37
2008/C 171/70	Lieta T-389/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. februāra rīkojums — <i>Earth Products/ITSB</i> — <i>Meynard Designs</i> ("EARTH") (Kopienas preču zīme — Reģistrācijas atteikums — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 37	37
2008/C 171/71	Apvienotās lietas T-54/08 R, T-87/08 R, T-88/08 R un no T-91/08 R līdz T-93/08 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 8. aprīļa rīkojums — <i>Kipra/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Paziņojums par konkursu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība) 38	38
2008/C 171/72	Lieta T-119/08 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 11. aprīļa rīkojums — <i>Kipra/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Paziņojums par konkursu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība) 38	38
2008/C 171/73	Lieta T-122/08 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 11. aprīļa rīkojums — <i>Kipra/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Paziņojums par konkursu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība) 38	38
2008/C 171/74	Lieta T-151/08: Prasība, kas celta 2008. gada 21. aprīlī — <i>Victor Guedes-Indústria e Comércio/ITSB</i> — <i>Consorti de l'Espace Rural de Gallecs</i> ("GALLECS") 39	39
2008/C 171/75	Lieta T-156/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 24. aprīlī iesniegusi R par Civildienesta tiesas 2008. gada 19. februāra rīkojumu lietā F-49/07, R/Komisija 39	39
2008/C 171/76	Lieta T-157/08: Prasība, kas celta 2008. gada 28. aprīlī — <i>Paroc/ITSB</i> — ("INSULATE FOR LIFE") 40	40

2008/C 171/77	Lieta T-159/08: Prasība, kas celta 2008. gada 2. maijā — <i>Procter&Gamble/ITSB</i> — Bayer (“LIVENSA”) 40
2008/C 171/78	Lieta T-162/08: Prasība, kas celta 2008. gada 29. aprīlī — <i>Frag Comercio International/ITSB Tinkerbell Modas</i> (“GREEN by missako”) 40
2008/C 171/79	Lieta T-163/08: Prasība, kas celta 2008. gada 29. aprīlī — <i>Arbeitsgemeinschaft Golden Toast/ITSB</i> (“Golden Toast”) 41
2008/C 171/80	Lieta T-167/08: Prasība, kas celta 2008. gada 9. maijā — <i>Microsoft/Komisija</i> 41
2008/C 171/81	Lieta T-170/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — <i>Komisija/I.D. FOS Research</i> 42
2008/C 171/82	Lieta T-171/08: Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — <i>Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija</i> 43
2008/C 171/83	Lieta T-173/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — <i>Messe Düsseldorf/ITSB</i> — Canon Communications (“MEDTEC”) 43
2008/C 171/84	Lieta T-176/08: Prasība, kas celta 2008. gada 9. maijā — <i>Infeurope/Komisija</i> 44
2008/C 171/85	Lieta T-177/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — <i>Schröder/KAŠB</i> — Hansson (“Sumost 01”) 45
2008/C 171/86	Lieta T-180/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 15. maijā iesniedzis Giuseppe Tiralongo par Civildienesta tiesas 2008. gada 6. marta spriedumu lietā F-55/07, <i>Tiralongo/Komisija</i> 45
2008/C 171/87	Lieta T-181/08: Prasība, kas celta 2008. gada 16. maijā — <i>Tay Za/Padome</i> 46
2008/C 171/88	Lieta T-182/08: Prasība, kas celta 2008. gada 16. maijā — <i>Komisija/Atlantic Energy</i> 46
2008/C 171/89	Lieta T-183/08: Prasība, kas celta 2008. gada 16. maijā — <i>Schuhpark Fascies/ITSB</i> — Leder & Schuh (“jello SCHUHPARK”) 47
2008/C 171/90	Lieta T-187/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — <i>Rodd & Gunn Australia/ITSB</i> (suņa attēls) 47
2008/C 171/91	Lieta T-188/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — <i>Infeurope/Komisija</i> 48
2008/C 171/92	Apvienotās lietas T-490/04 un T-493/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 7. maija rīkojums — Vācija un <i>Deutsche Post/Komisija</i> 48
2008/C 171/93	Lieta T-180/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 5. maija rīkojums — <i>Fränkischer Weinbauverband/ITSB</i> (pudeles forma) 48
2008/C 171/94	Lieta T-17/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 6. maija rīkojums — <i>Torres/ITSB</i> — Bodegas Navarro López (“CITA DEL SOL”) 49
2008/C 171/95	Lieta T-32/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums — Slovēnija/Komisija 49

2008/C 171/96	Lieta T-501/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 23. maija rīkojums — <i>R.S. Arbeitsschutz/ITSB — RS Components ("RS")</i> 49
2008/C 171/97	Lieta T-30/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums — <i>Winzer Pharma/ITSB — Oftaltech ("OFTASIL")</i> 49

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2008/C 171/98	Lieta F-8/08: Prasība, kas celta 2008. gada 22. janvārī — <i>Renier/Komisija</i> 50
2008/C 171/99	Lieta F-12/08: Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — <i>Nardin/Parlaments</i> 50
2008/C 171/100	Lieta F-30/08: Prasība, kas celta 2008. gada 28. februārī — <i>Nanopoulos/Komisija</i> 50
2008/C 171/101	Lieta F-35/08: Prasība, kas celta 2008. gada 14. martā — <i>Pachtidis/Komisija</i> 51
2008/C 171/102	Lieta F-45/08: Prasība, kas celta 2008. gada 22. aprīlī — <i>Bernard/Europol</i> 51
2008/C 171/103	Lieta F-46/08: Prasība, kas celta 2008. gada 6. maijā — <i>Thoss/Revīzijas palāta</i> 51
2008/C 171/104	Lieta F-47/08: Prasība, kas celta 2008. gada 30. aprīlī — <i>Buschak/Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds</i> 52
2008/C 171/105	Lieta F-48/08: Prasība, kas celta 2008. gada 27. aprīlī — <i>Ortega Serrano/Komisija</i> 52

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2008/C 171/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 158, 21.6.2008.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 142, 7.6.2008.

OV C 128, 24.5.2008.

OV C 116, 9.5.2008.

OV C 107, 26.4.2008.

OV C 92, 12.4.2008.

OV C 79, 29.3.2008.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-442/04) ⁽¹⁾

(Zveja — Regula (EK) Nr. 1954/2003 — Regula (EK) Nr. 1415/2004 — Zvejas intensitātes pārvaldība — Maksimāli pieļaujamās ikgadējās zvejas intensitātes noteikšana — Atsauces periods — Kopienas zvejas apgabali un resursi — Bioloģiski jutīgi apgabali — Akts par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās noteikumiem un Līgumu pielāgojumiem — Iebilde par prettiesiskumu — Pieņemamība — Nediskriminācijas princips — Pilnvaru nepareiza izmantošana)

(2008/C 171/02)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — E. Brakehaiss Konesa [E. Braquehais Conesa] un A. Sampols Pukuruls [A. Sampol Pucurull])

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — H. Monteiro [J. Monteiro] un F. Florindo Gižons [F. Florindo Gijón])

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — T. van Reins [T. van Rijn] un F. Himeno Fernandess [F. Jimeno Fernández])

Priekšmets

1. līdz 6. panta atcelšana Padomes 2004. gada 19. jūlija Regulā (EK) Nr. 1415/2004, ar ko nosaka maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti dažiem zvejas apgabaliem un zivsaimniecības nozarēm (OV L 258, 1. lpp) — Nediskriminācijas principa pārkāpums — Pilnvaru nepareiza izmantošana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Kopienų Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 300, 4.12.2004.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 20. maija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-91/05) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — LES 47. pants — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Lēmums 2004/833/KĀDP — Vienotās rīcības 2002/589/KĀDP īstenošana — Cīņa pret kājnieku ieroču un vieglo ieroču izplatīšanu — Kopienų kompetence — Sadarbības politika attīstības jomā)

(2008/C 171/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. J. Keipers [P. J. Kuijper], J. Enegrāns [J. Enegren] un M. Petits [M. Petite])

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji — R. Pasoss [R. Passos], K. Lindāla [K. Lindahl] un D. Gauči [D. Gauci])

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — Ž. K. Pirī [J.-C. Piris], R. Gosalvo Bono [R. Gosalbo Bono], S. Markvarts [S. Marquardt] un E. Finegana [E. Finnegan])

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji — A. Jakobsens [A. Jacobsen] un K. Tornings [C. Thorning], kā arī L. Landere Madsena [L. Lander Madsen]), Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Diasa Abada [N. Díaz Abad]), Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues], kā arī E. Beljāra [E. Belliard] un K. Jurgensena [C. Jurgensen]), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — M. de Hrāfe [M. de Grave], kā arī K. Viselsa [C. Wissels] un H. H. Sevenstere [H. G. Sevenster]), Zviedrijas Karaliste (pārstāve — A. Falka [A. Falk]), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāves — R. Kodvela [R. Caudwell] un E. Dženkinsone [E. Jenkinson], kurām palīdz A. Dešvuds [A. Dashwood], barrister)

Priekšmets

Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmuma 2004/833/KĀDP, ar ko Vienoto Rīcību 2002/589/KĀDP īsteno saistībā ar Eiropas Savienības ieguldījumu ECOWAS atbilstīgi moratorijam attiecībā uz kājnieku ieročiem un vieglajiem ieročiem (OV L 359, 65. lpp.) atcelšana, kā arī Padomes 2002. gada 12. jūlija Vienotās Rīcības 2002/589/KĀDP par Eiropas Savienības ieguldījumu kājnieku ieroču un vieglo ieroču destabilizējošas uzkrāšanas un izplatīšanas apkarošanā un par Vienotās rīcības 1999./34/KĀDP atcelšanu (OV L 191, 1. lpp.) atzīšana par prettiesisku

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmumu 2004/833-/KĀDP, ar ko Vienoto rīcību 2002/589/KĀDP īsteno saistībā ar Eiropas Savienības ieguldījumu ECOWAS atbilstīgi moratorijam attiecībā uz kājnieku ieročiem un vieglajiem ieročiem;
- 2) Eiropas Kopienų Komisija un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 3) Dānijas Karaliste, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 82, 14.4.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SECAP SpA (C-147/06)/Comune di Torino, piedaloties Tecnoimprese Srl, Gambarana Impianti Snc, ICA Srl, Cosmat Srl, Consorzio Ravennate, ARCAS SpA, Regione Piemonte un Santorso Soc. coop. arl (C-148/06)/Comune di Torino, piedaloties Bresciani Bruno Srl, Azienda Agricola Tekno Green Srl, Borio Giacomo Srl, Costrade Srl

(Apvienotās lietas C-147/06 un C-148/06) (¹)

(Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana — Nesamērīgi lēti piedāvājumi — Izslēgšanas noteikumi — Būvdarbu līgumi, kas nesasniedz Direktīvā 93/37/EEK un Direktīvā 2004/18/EEK paredzētās robežvērtības — Līgumslēdzējas iestādes pienākumi, kas izriet no vispārējiem Kopienų tiesību principiem)

(2008/C 171/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: SECAP SpA (C-147/06), Santorso Soc. coop. arl (C-148/06)

Piedaloties: Tecnoimprese Srl, Gambarana Impianti Snc, ICA Srl, Cosmat Srl, Consorzio Ravennate, ARCAS SpA, Regione Piemonte

Atbildētājs: Comune di Torino

Piedaloties: Bresciani Bruno Srl, Azienda Agricola Tekno Green Srl, Borio Giacomo Srl, Costrade Srl

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Consiglio di Stato — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras (OV L 199, 54. lpp.) 30. panta 4. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.) 55. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Nesamērīgi lēti piedāvājumi — Pienākuma piemērot uz sacīkstes principu balstītu pārbaudes procedūru apjoms

Rezolutīvā daļa:

EK līguma pamatnoteikumi par brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kā arī vispārējais nediskriminācijas princips nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecībā uz publiskā iepirkuma līgumiem, kuru vērtība ir zemāka par Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 13. oktobra Direktīvu 97/52/EK, 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto robežvērtību un kuri ir zināmu pārrobežu interešu priekšmets, līgumslēdzējām iestādēm tiek uzlikts imperatīvs pienākums tad, ja prasībām atbilstošo piedāvājumu skaits ir lielāks par pieciem, automātiski izslēgt piedāvājumus, kuri tiek uzskatīti par nesamērīgi lētiem salīdzinājumā ar sniedzamo izpildījumu atbilstoši šajā tiesiskajā reglamentējumā paredzētam aritmētiskam kritērijam, neatstājot šīm līgumslēdzējām iestādēm nekādu iespēju pārbaudīt šo piedāvājumu saturu, pieprasot attiecīgajiem pretendentiem sniegt par tiem precizējumus. Tas tā nebūtu gadījumā, ja valsts vai vietējais tiesiskais regulējums vai attiecīgā līgumslēdzēja iestāde pārmērīgi lielā piedāvājumu skaita dēļ, kas varētu likt līgumslēdzējai iestādei pārbaudīt, izmantojot sacīkstes principu ietverošu procedūru, tik lielu piedāvājumu skaitu, ka tas pārsniegtu šīs līgumslēdzējas iestādes administratīvo spēju, vai arī aizkavēšanās dēļ, ko šī pārbaude varētu izraisīt, tiktu apdraudēta projekta realizācija, noteiktu saprātīgu sliekšni, virs kura būtu piemērojama nesamērīgi lētu piedāvājumu automātiska izslēgšana.

(¹) OV C 143, 17.6.2006,
OV C 154, 1.7.2002.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2008. gada 20. maijā (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Financiën/Orange European Smallcap Fund N. V.

(Lieta C-194/06) ⁽¹⁾

(EKL 56.-58. pants — Kapitāla brīva aprīte — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Kompensācija, kas piešķirta fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam sakarā ar tā saņemto dividenžu aplikšanu ar nodokļiem citā dalībvalstī — Šīs kompensācijas piešķiršana tikai tādā apmērā, kādā tās dalībvalsts, kurā ir reģistrēts šis uzņēmums, akcionārs rezidents, kas ir veicis ieguldījumu bez šādas sabiedrības starpniecības, var to atskaitīt no ienākuma nodokļa saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — Šīs kompensācijas ierobežošana atkarībā no akcionāru nerezidentu daļas šī uzņēmuma kapitālā lieluma)

(2008/C 171/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāja: Orange European Smallcap Fund N. V.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden — EKL 56. panta, EKL 57. panta 1. punkta un EKL 58. panta 1. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru piešķir nodokļa kredītu ieguldījumu sabiedrībai sakarā ar to, ka cita dalībvalsts ir atvilkusi dividenžu nodokli pirms dividenžu izmaksas — Ierobežojums, ja kapitāla daļu turētāji nav Nīderlandes iedzīvotāji vai nav Nīderlandes uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji

Rezolutīvā daļa:

- 1) EKL 56. un 58. pantam nav pretrunā tādi dalībvalsts tiesību akti, kādi tiek aplūkoti pamata prāvā, kas, šīs dalībvalsts teritorijā reģistrētiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem paredzot kompensāciju, lai kompensētu nodokļus, kurus cita dalībvalsts ienākumu gūšanas vietā iekasējusi par šiem uzņēmumiem izmaksātajām dividendēm, ierobežo šīs kompensācijas apmēru līdz tādām apmēram, ko fiziska persona, kas ir šīs pirmās dalībvalsts rezidente, līdzīgu nodokļu gadījumā varētu atskaitīt saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgta ar šo citu dalībvalsti;
- 2) EKL 56. un 58. pantam ir pretrunā tādi dalībvalsts tiesību akti, kādi tiek aplūkoti pamata prāvā, kas, šīs dalībvalsts teritorijā reģis-

trētiem fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem paredzot kompensāciju, lai kompensētu nodokļus, ko ienākumu gūšanas vietā cita dalībvalsts vai trešā valsts iekasējusi par šiem uzņēmumiem izmaksātajām dividendēm, šo kompensāciju samazina, ja un ciktāl to akcionāri ir fiziskas vai juridiskas personas, kas ir citu dalībvalstu vai trešo valstu rezidenti vai ir reģistrēti citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, jo šāds samazinājums vienādi nelabvēlīgā situācijā nostāda visus minēto uzņēmumu akcionārus.

Šajā sakarā nozīmes nav tam, ka fiskāla rakstura kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ārvalstu akcionāri ir tādas valsts rezidenti vai ir reģistrēti tādā valstī, ar kuru šī uzņēmuma reģistrācijas dalībvalsts ir noslēgusi konvenciju, paredzot savstarpēju to nodokļu atskaitīšanu, kas ienākumu gūšanas vietā iekasēti par dividendēm;

- 3) ierobežojums ir uzskatāms par EKL 57. panta 1. punktā minēto ierobežojumu kapitāla aprītei, kas ietver tiešas investīcijas, ja tas attiecas uz visdažādākajām investīcijām, ko veic fiziskas vai juridiskas personas un kuras palīdz izveidot vai saglabāt ilgstošas un tiešas attiecības starp personu, kas nodrošina kapitālu, un uzņēmumu, kam kapitāls ir darīts pieejams saimnieciskās darbības veikšanai.

⁽¹⁾ OV C 178, 29.7.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums — Evonik Degussa GmbH, agrāk Degussa GmbH/Eiropas Kopienų Komisija, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-266/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Metiņnā tirgus — Naudas sods — Regula Nr. 17 — 15. panta 2. punkts — Soda likumības princips — Faktu sagrozīšana — Samērīguma princips — Vienlīdzīgas attieksmes princips)

(2008/C 171/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Evonik Degussa GmbH, agrāk Degussa GmbH (pārstāvji — R. Bechtold, M. Karl un C. Steinle, Rechtsanwälte)

Pretējās puses procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Bouquet, W. Mölls, pārstāvji, H.-J. Freund, Rechtsanwalt), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — S. Marquardt, G. Curmi un M. Simm)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 5. aprīļa spriedumu lietā *Degussa AG/Komisija* (T-279/02), ar kuru Pirmās instances tiesa daļēji noraidīja prasības pieteikumu atcelt Komisijas 2002. gada 2. jūlija Lēmumu 2003/674/EK par EKL 81. panta un EEZ nolīguma 53. panta piemērošanu (OV L 255, 1. lpp.) — Aizliegta vienošanās par metionīna tirgu — Pārkāpumu un sodu likumības principa prasības attiecībā uz naudas sodu sistēmu, kas ir paredzēta Regulas Nr. 17/62 15. panta 2. punktā

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Evonik Degussa GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 190, 12.8.2006.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2008. gada 20. maijā (*Finanzgericht Köln* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Brigitte Bosmann/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen*

(Lieta C-352/06) (¹)

(Sociālais nodrošinājums — Ģimenes pabalsti — Tiesību uz pabalstu pārtraukšana — Regulas (EEK) Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Regulas (EEK) Nr. 574/72 10. pants — Piemērojamie tiesību akti — Pabalsta piešķiršana dzīvesvietas dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts)

(2008/C 171/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Köln

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Brigitte Bosmann

Atbildētāja: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Köln* — Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.)

13. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.), 10. panta interpretācija — EKL 39. panta interpretācija — Vispārīgo principu interpretācija — Tiesības uz bērna pabalstu — Pabalsta dzīvesvietas valstī atcelšana — Tiesības uz tādiem pašiem pabalstiem nodarbinātības valstī

Rezolutīvā daļa:

- 1) ar Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu nav pretrunā tas, ka migrējošs darba ņēmējs, kuram ir piemērojama nodarbinātības dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēma, saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem saņem ģimenes pabalstus pēdējā minētajā dalībvalstī;
- 2) iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai tas, ka darba ņēmējs, kurš atrodas tādā situācijā kā prasītāja pamata prāvā, katras darba dienas beigās atgriežas ģimenes mītnē attiecīgajā dalībvalstī, ir atbilstošs, lai izvērtētu, vai šāds darba ņēmējs atbilst nosacījumiem par attiecīgā ģimenes pabalsta piešķiršanu šajā valstī saskaņā ar tās tiesību aktiem.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (*College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Feinchemie Schwebda GmbH, Bayer CropScience AG/College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen*

(Lieta C-361/06) (¹)

(Augu aizsardzības līdzekļi — Tirdzniecības atļauja — Etofu-mežāts — Direktīvas 91/414/EEK un 2002/37/EK — Regula (EEK) Nr. 3600/92 — Lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu)

(2008/C 171/08)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Feinchemie Schwebda GmbH, Bayer CropScience AG

Atbildētāja: College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Piedaloties: Agrichem BV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *College van Beroep voor het bedrijfsleven* — Komisijas 2002. gada 3. maija Direktīvas 2002/37/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai iekļautu etofumezātu kā aktīvu vielu (OV L 117, 10. lpp.), 4. panta 1. punkta interpretācija — Dalībvalstu pienākums līdz 2003. gada 1. septembrim atsaukt augu aizsardzības līdzekļa, kura sastāvā ir etofumezāts, atļauju, ja šīs atļaujas turētāja rīcībā nav dokumentācijas, kas atbilst Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) II pielikumā noteiktajām prasībām, un nav arī pieejama šāda dokumentācija

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2002. gada 3. maija Direktīvas 2002/37/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai iekļautu etofumezātu kā aktīvu vielu, 4. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka tas neparedz dalībvalstu pienākumu līdz 2003. gada 1. septembrim atsaukt augu aizsardzības līdzekļa, kura sastāvā ir etofumezāts, atļauju, tādēļ, ka šīs atļaujas turētāja rīcībā nav dokumentācijas, kas atbilst Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū II pielikumā noteiktajām prasībām, un nav arī pieejama šāda dokumentācija.

(¹) OV C 294, 2.12.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2008. gada 15. maijā (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Lidl Belgium GmbH & Co. KG/Finanzamt Heilbronn*

(Lieta C-414/06) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiešie nodokļi — Dalībvalstī esošas un sabiedrībai ar juridisko adresi citā dalībvalstī piederošas pastāvīgās pārstāvniecības ciestu zaudējumu vērā ņemšana)

(2008/C 171/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lidl Belgium GmbH & Co. KG

Atbildētājs: Finanzamt Heilbronn

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — EKL 43. un 56. panta interpretācija — Vienā dalībvalstī reģistrētai pastāvīgai pārstāvniecībai komercdarbības rezultātā radušos zaudējumu atskaitīšana no citā valstī esošas sabiedrības apliekamajiem ienākumiem — Ar divpusēju konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu pamatots atskaitījuma noraidījums

Rezolutīvā daļa:

Ar EKL 43. pantu tiek pieļauts, ka citā dalībvalstī dibināta sabiedrība no savas ar nodokli apliekamās summas nevar atskaitīt zaudējumus, ko cietusi tai piederoša un citā dalībvalstī esoša pastāvīgā pārstāvniecība, ja saskaņā ar konvenciju par izvairīšanos no nodokļu dubultās uzlikšanas šīs pārstāvniecības ienākumus apliek ar nodokli šajā pēdējā minētajā dalībvalstī, kurā minētos zaudējumus šīs pastāvīgās pārstāvniecības ar nodokli apliekamās summas ietvaros var ņemt vērā nākamo finanšu gadu laikā.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2008. gada 22. maijā (*Oberlandesgericht Dresden* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedība par enerģijas pārvaldi, kura norisinās starp citiworks AG (piedaloties: *Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit als Landesregulierungsbehörde*), no vienas puses, un *Flughafen Leipzig/Halle GmbH* un *Bundesnetzagentur*, no otras puses

(Lieta C-439/06) (¹)

(Iekšējais elektroenerģijas tirgus — Direktīva 2003/54/EK — 20. panta 1. punkts — Trešo personu brīva pieeja elektroenerģijas pārvades un sadales tīklam)

(2008/C 171/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Dresden

Lietas dalībnieks pamata procesā

Citiworks AG

Piedaloties:

Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit als Landesregulierungsbehörde, *Flughafen Leipzig/Halle GmbH*, *Bundesnetzagentur*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberlandesgericht Dresden* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK (OV L 176, 37. lpp.) 20. panta 1. punkta interpretācija — Valsts tiesību akti, ar kuriem no principa piemērošanas jomas par trešo personu brīvu pieeju elektroenerģijas pārvades un sadales tīklam tiek izslēgti tīkli, kuri pilnībā atrodas uz ekspluatācijas zemes (*Betriebsnetze*)

Rezolutīvā daļa:

20. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvā 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda tiesību norma kā 2005. gada 7. jūlija Likuma par elektroenerģijas un gāzes piegādi, saukta "Energosaimniecības likums" (*Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz)*), 110. panta 1. punkta 1) apakšpunkts, saskaņā ar kuru noteiktiem energoapgādes tīklu operatoriem nav pienākuma nodrošināt trešām personām pieeju šiem tīkliem tādēļ, ka šie tīkli atrodas vienotā ekspluatācijas zonā un galvenokārt kalpo enerģijas pārvadei uzņēmuma iekšienē un uz saistītiem uzņēmumiem.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2008. gada 22. maijā (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline/Jean-Pierre Rouard*

(Lieta C-462/06) (¹)

(Regula (EK) Nr. 44/2001 — II nodaļas 5. iedaļa — Jurisdikcija atsevišķu darba līgumu jomā — Minētās nodaļas 2. iedaļa — Īpašā jurisdikcija — 6. panta 1. punkts — Vairāki atbildētāji)

(2008/C 171/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline*

Atbildētājs: *Jean-Pierre Rouard*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 6. panta 1. punkta, 18. panta 1. punkta un 19. panta interpretācija — Noteikumi par jurisdikciju atsevišķu darba līgumu jomā — Atlaista darbinieka, kas strādājis trešās valstīs divās vienas grupas sabiedrībās, kuru juridiskā adrese ir divās dažādās dalībvalstīs, gadījums

Rezolutīvā daļa:

īpašās jurisdikcijas noteikumu, kas paredzēts Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 6. panta 1. punktā, nevar piemērot prāvās, uz kurām attiecas minētās regulas II nodaļas 5. iedaļa par jurisdikcijas noteikumiem, kas piemērojami atsevišķiem darba līgumiem.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (*Sąd Okręgowy w Koszalinie* (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Halina Nerkowska/Zakład Ubezpieczeń Społecznych*

(Lieta C-499/06) (¹)

(Invaliditātes pensija, kuru piešķir karā vai represijās cietušajiem civiliedzīvotājiem — Nosacījums, ka ir jādzīvo valsts teritorijā — EKL 18. panta 1. punkts)

(2008/C 171/12)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Lietas dalībnieki pamata tiesvedībā

Prasītāja: *Halina Nerkowska*

Atbildētāja: *Zakład Ubezpieczeń Społecznych*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Sąd Okręgowy w Koszalinie* — EKL 18. panta interpretācija — Valsts tiesību normas, ar kuru pabalsta kara un tā seku upuriem piešķiršana tiek pakļauta nosacījumam, ka ir jādzīvo valsts teritorijā, saderīgums

Rezolutīvā daļa:

EKL 18. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru šī dalībvalsts vispār un jebkādos apstākļos atsakās izmaksāt tās pilsoņiem pabalstu, kas tiek piešķirts karā vai represijās cietušajiem civiliedzīvotājiem, pamatojoties tikai uz to, ka šie pilsoņi visu šī pabalsta izmaksas laiku dzīvo nevis šīs, bet citas dalībvalsts teritorijā.

(¹) OV C 20, 27.1.2007.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2008. gada 15. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-503/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — Atkāpes no savvaļas putnu aizsardzības sistēmas — Ligūrijas reģions)

(2008/C 171/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. Braguglia, pārstāvis, un G. Fiengo, advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Ligūrijas reģiona pieņemtais un piemērotais tiesiskais regulējums, ar ko atļauj veikt atkāpes no savvaļas putnu aizsardzības sistēmas, kurš neatbilst Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.) 9. pantā minētajiem nosacījumiem

Rezolutīvā daļa:

1) Ligūrijas reģions, pieņemot un piemērojot tādu tiesisko regulējumu, ar kuru atļauj veikt atkāpes no savvaļas putnu aizsardzības sistēmas, kas neatbilst Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvā 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību 9. pantā minētajiem nosacījumiem, Itālijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp, kas radušies saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 82, 14.4.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate*

(Lieta C-162/07) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Nodokļa maksātāji — 4. panta 4. punkta otrā daļa — Mātes sabiedrības un meitas sabiedrības — Dalībvalsts īstenots viena nodokļu maksātāja režīms — Nosacījumi — Sekas)

(2008/C 171/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA*

Atbildētāji: *Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Corte suprema di cassazione* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 4. panta 4. punkta 2. daļas interpretācija — “Personas, kuras juridiski būdamas patstāvīgas, ir cieši saistītas cita ar citu finansiālām, saimnieciskām un organizatoriskām saitēm” — Pietiekoši precīza tiesību norma, kas atļauj dalībvalstīm piemērot tajā paredzēto PVN tiesību regulējumu — Termins saistības — Valsts tiesību norma, kas uz saistību ilgumu attiecina minimālo laika posmu, lai izvairītos no ļaunprātīgas izmantošanas

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 4. panta 4. punkta otrā daļa ir tiesību norma,

kuras piemērošanai dalībvalstī ir nepieciešams konsultēties ar Padomdevēja komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos un pieņemt valsts tiesisko regulējumu, kas piešķir tiesības personām, tostarp sabiedrībām, kuras reģistrētas šīs valsts teritorijā un kuras, juridiski būdamas patstāvīgas, ir savā starpā cieši saistītas finansiāli, saimnieciski un organizatoriski, vairs netiek uzskatītas par atsevišķām pievienotās vērtības nodokļa maksātājām, bet tiek uzskatītas par vienu nodokļa maksātāju, vienīgo minētā nodokļa individuālā identifikācijas numura saņēmēju un sekojoši vienīgo, kam ir tiesības parakstīt pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā apskatītais atbilst šiem kritērijiem, precizējot, ka gadījumā, ja nav bijusi veikta iepriekšēja konsultēšanās ar Padomdevēja komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos, valsts tiesiskais regulējums, kas atbilst minētajiem kritērijiem, ir transponēšana, kas veikta, pārkāpjot Sestās direktīvas 77/388 4. panta 4. punkta otrajā daļā noteiktās procesuālās prasības;

- 2) nodokļu neitralitātes principam atbilst valsts tiesiskais regulējums, kas atšķirīgi attiecas pret nodokļa maksātājiem, kas grib izvēlēties likumā paredzēto vienkāršoto PVN deklarāciju un maksājumu, atkarībā no tā, vai vienības vai mātes sabiedrības īpašumā ir vairāk nekā 50 % pakļauto personu akcijas vai kapitāla daļas, vēlākais sākot no iepriekšējā kalendārā gada sākuma pirms deklarācijas gada, vai pretēji izpilda šos nosacījumus tikai pēc šī datuma. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā apskatītais ietver šādu pasākumu. Turklāt gan tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma princips, gan samērīguma princips pieļauj tādu tiesisko regulējumu.

(¹) OV C 140, 23.6.2007.

Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 22. maija spriedums (Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skatteministeriet/Ecco Sko A/S

(Lieta C-165/07) (¹)

(Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 6403 — Apavi ar ādas virsu — Pozīcija 6404 — Apavi ar tekstilmateriāla virsu)

(2008/C 171/15)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Skatteministeriet

Atbildētāja: Ecco Sko A/S

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vestre Landsret — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2388/2000 [agrāk — Nr. 2263/2000], ar ko groza Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumu, I pielikuma interpretācija — Kombinētās nomenklatūras 64. nodaļas 1. papildu piezīmes, kas iekļauta ar Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulu (EEK) Nr. 3800/92, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2658/87, saderība ar minētās nodaļas 4. piezīmes a) apakšpunktu — Apavi ar gumijas, plastmasas, ādas vai mākslīgās ādas ārējo zoli — Klasifikācija Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 6403 (apavi ar ādas virsu) vai pozīcijā 6404 (apavi ar tekstilmateriāla virsu)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Kombinētā nomenklatūra, kas iekļauta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2388/2000, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas sandales kā pamata prāvā — ar gumijas ārējo zoli, kuru augšējā daļu veido divi ādas ielaidumi, kas piestiprināti vidējai zolei ar līmi un savā starpā saistīti ar ādas savēlāmām cilpām, ko sedz siksnas Velcro, un āda sedz apmēram 71 % no virsas ārējās virsmas laukuma, bet zem ādas apslēpts elastīgs tekstilmateriāls vietām ir redzams, — ietilpst:

— Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 6404, ja, ņemot ādas ielaidumus, šo sandaļu augšējās daļas tekstilmateriāls pilda virsas funkciju, proti, ja tas nodrošina pietiekamu pēdas aptveršanu, lai minēto sandaļu lietotājs varētu staigāt;

— Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 6403, ja, ņemot ādas ielaidumus, šo sandaļu augšējās daļas tekstilmateriāls nepilda virsas funkciju, proti, ja tas nenodrošina pietiekamu pēdas aptveršanu, lai minēto sandaļu lietotājs varētu staigāt.

- 2) Kombinētās nomenklatūras 64. nodaļas 1. papildu piezīme, kas iekļauta ar Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulu (EEK) Nr. 3800/92, ar ko groza Regulu Nr. 2658/87, ir saderīga ar minētās nodaļas 4. piezīmes a) apakšpunktu.

(¹) OV C 129, 9.6.2007.

Tiesas (sestā palāta) 2008. gada 20. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-271/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/61/EK — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Daļēja un nepareiza transponēšana)

(2008/C 171/16)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — C. Pochet)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.) 2. panta 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10. un 11. punkta, 3. panta, 5. panta, 6. panta 1. punkta, 8. panta, 9. panta 3., 4., 5. un 6. punkta, 10. panta, 12. panta 2. punkta, 13. panta 1. un 2. punkta, 14. panta, 17. panta 2. punkta, I pielikuma un IV pielikuma daļēja, nepareiza vai nepilnīga transponēšana — Transponēšanas pasākumu materiālās piemērošanas jomas un direktīvas materiālās piemērošanas jomas atbilstības trūkums — Pārāk plaša rīcības brīvība, kas reģionālām iestādēm ir piešķirta attiecībā uz izmantošanas atļaujām un apstākļiem, kuros ir jāveic izmantošanas nosacījumu atkārtota pārbaude un/vai aktualizēšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 2. panta 2. — 7. un 9. — 11. punktu, 3. pantu, 5. pantu, 6. panta 1. punktu, 8. pantu, 9. panta 3. — 6. punktu, 10. pantu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 1. un 2. punktu un 14. pantu, kā arī I pielikumu un IV pielikumu transponējot nepilnīgi vai nepareizi, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas (septītā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums (Corte d'appello di Firenze (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nancy Delay/Universita' degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica italiana

(Lieta C-276/07) ⁽¹⁾

(Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Diskriminācija pilsonības dēļ — "Apmaiņas lektoru" kategorija — Bijušie svešvalodas lektori — Iegūto tiesību atzīšana)

(2008/C 171/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte d'appello di Firenze

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Nancy Delay

Atbildētāji: Universita' degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica italiana

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte d'appello di Firenze — EKL 39. panta interpretācija — Bijušo svešvalodas lektoru iegūto tiesību atzīšana — Lektori, kas tiek nodarbināti atbilstoši nolīgumiem kultūras jomā, kas noslēgti ar citām dalībvalstīm ("lettori di scambio") — Principu, kas izriet no lietām C-212/99 un C-119/04 piemērojamība

Rezolutīvā daļa:

EKL 39. panta 2. punkts nepieļauj to, ka, aizstājot apmaiņas lektora darba līgumu, kas noslēgts uz noteiktu laiku, ar dzimtās valodas lingvistiskā līdzstrādnieka un eksperta darba līgumu uz nenoteiktu laiku, personai, kas atrodas tādā situācijā kā prasītāja pamata lietā, var tikt atteikta tās tiesību atzīšana, kas iegūtas, sākot no pirmās nodarbinātības dienas, ar no tā izrietošajām sekām attiecībā uz darba samaksu, darba stāža ņemšanu vērā un darba devēja veiktajām iemaksām sociālā nodrošinājuma sistēmā, ja valsts darba ņēmējam, kurš atrodas salīdzināmā situācijā, šāda atzīšana tiek nodrošināta. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tā tas ir pamata lietā.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas (sestā palāta) 2008. gada 15. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-341/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 171/18)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Wils un P. Dejmek)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvis — A. Kruse)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu tiesību normu nepieņemšana, kas vajadzīgas, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp. un labojums — OV L 195, 16. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Zviedrijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas (septītā palāta) rīkojums 2008. gada 10. aprīlī (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Termoraggi SpA/Comune di Monza

(Lieta C-323/07) ⁽¹⁾

(Publiskie iepirkumi — Piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma lūgums — Piešķiršana, neizsludinot konkursu — Pašvaldības iestādes veikta līguma slēgšanas tiesību piešķiršana uzņēmumam, kuras kapitāldaļas pieder šai iestādei)

(2008/C 171/19)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Termoraggi SpA

Atbildētāja: Comune di Monza

Piedaloties: Acqua Gas Azienda Municipale (AGAM)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) 6. panta interpretācija — Piemērošanas joma — Valsts tiesību noteikumi, pamatojoties uz kuriem, nepieņemot direktīvā paredzētās publiskā iepirkuma līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, pašvaldības uzņēmumam piešķir tiesības veikt siltuma piegādes apkures iekārtas dažām pašvaldības ēkām

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai un Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, nav piemērojamas attiecībā uz tādu līgumu, kurš, no vienas puses, ir noslēgts starp teritoriāla grupējuma iestādi un, no otras puses, ar personu, kura juridiski ir nošķirta no šīs pašvaldības iestādes, gadījumā, ja pašvaldības iestādei attiecībā pret šo uzņēmumu ir tāda pati kontrole, kas ir līdzīga tai kontrolei, kuru tā piemēro attiecībā pret saviem dienestiem, un ja tajā pašā laikā šī persona veic būtisku daļu no savām darbībām veic kopā ar iestādi vai iestādēm, kurām pieder tās kapitāldaļas.

Direktīvas 92/50 6. pants ir piemērojams tikai tādā gadījumā, ja ir publicēti tādi normatīvie tiesību noteikumi, pamatojoties uz kuriem personai, kurai ir piešķirtas līgumu slēgšanas tiesības, ir ekskluzīvas tiesības saistībā ar piešķirtā līguma priekšmetu.

(¹) OV C 235, 6.10.2007.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 13. februārī iesniedzis Gateway, Inc. par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 27. novembra spriedumu lietā T-434/05 Gateway, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-57/08 P)

(2008/C 171/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Gateway, Inc. (pārstāvis — C. R. Jones, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Fujitsu Siemens Computers GmbH

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 27. novembra spriedumu lietā T-434/05;
- pilnībā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja iebildumu par reģistrācijai iesniegto preču zīmi;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi šādas kļūdas:

- Jēdzieniem “media gateway” un “gateway” ir ļoti specifiska nozīme IT tirgū; tā apzīmē īpašas ierīces, kuras kādu protokola vai formāta veidu pārveido citā. Pirmās instances tiesa ir nepareizi atzinusi, ka, ja “gateway” tiktu iekļauts reģistrācijai iesniegtajā preču zīmē, tad ar to tiktu apzīmētas visu to preču vai pakalpojumu īpašības, uz kuriem attiecas šī specifikācija, kaut arī neviena prece vai pakalpojums, uz kuriem attiecas apstrīdētā preču zīme, nav apzīmēts kā “media gateways” vai “gateways”.

- Tā ir kļūdaini noteikusi mērķauditoriju, kura sastāvot no patērētājiem, kuri pērķ tikai datorpreces un pakalpojumus, nevis patērētājiem, kuri iegādājas visas preces un pakalpojumus, uz kuriem attiecas apstrīdētā specifikācija.
- Tā ir nepareizi atzinusi, ka pretrunā esošās preču zīmes nav vizuāli, fonētiski vai konceptuāli līdzīgas.
- Tā ir kļūdaini atzinusi, ka jautājumam par divām pretrunā esošām vārdiskām preču zīmēm ir piemērojams nosacījums, ka vispārējā vizuālajā, fonētiskajā vai konceptuālajā iespaidā, ko rada saliktā vārdiskā preču zīme, jādominē agrākajā preču zīmē iekļautajai daļai.
- Veicot pretrunā esošo preču zīmju līdzības izvērtējumu, tā nav pievērsusi pietiekamu uzmanību “gateway” atšķirtspējai kā apelācijas sūdzības iesniedzēja agrākai preču zīmei attiecīgajai mērķauditorijai domātām datorprecēm un pakalpojumiem.
- Tā nav pietiekami ņēmusi vērā faktu, ka preču zīmes ar augstu atšķirtspēju *per se*, vai savas reputācijas dēļ ir vairāk aizsargātas nekā preču zīmes ar zemāku atšķirtspēju.
- Tā ir nepareizi atzinusi, ka “gateway” nav neatkarīgas, atšķirošas nozīmes reģistrācijai iesniegtās preču zīmes ietvaros.
- Tā ir nepareizi atzinusi, ka sajaukšanas iespējai ir atkarīga no tā, vai saliktās preču zīmes vispārējā iespaidā dominē agrākās preču zīmes daļa.
- Tā nav pietiekami izvērtējusi šķietamo vizuālo, konceptuālo un fonētisko ietekmi, kura vārdam “gateway” būtu uz attiecīgo preču un pakalpojumu vidusmēra patērētāju, ja tā būtu iekļauta reģistrācijai iesniegtajā preču zīmē.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2008. gada 2. aprīļa rīkojumu — J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j./Hauptzollamt Bremen

(Lieta C-134/08)

(2008/C 171/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

Atbildētājs: Hauptzollamt Bremen

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2003. gada 8. decembra Regulas (EK) Nr. 2193/2003, ar ko nosaka papildu muitas nodokli dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs (⁽¹⁾), 4. panta 2. punkts pretēji tā saturam ir interpretējams tādējādi, ka papildu muitas nodokli nepiemēro tiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka pirmās papildu muitas nodokļu piemērošanas dienā tie jau ir ceļā uz Kopienu un to galamērķi nevar mainīt?

(⁽¹⁾) OV L 328, 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesverwaltungsgericht (Vācija) 2008. gada 3. aprīļa rīkojumu — Janko Rottmann/Freistaat Bayern

(Lieta C-135/08)

(2008/C 171/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Janko Rottmann

Atbildētājs: Freistaat Bayern

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar Savienības tiesībām netiek pieļautas Savienības pilsonības (un ar to saistīto tiesību un pamatbrīvību) zaudēšanas tiesiskās sekas, kas izriet no tā, ka atbilstoši valsts (Vācijas) tiesībām likumīgi anulēta kādas Savienības dalībvalsts (Vācijas) naturalizācijas kārtībā iegūtā pilsonība, kas bijusi izmānīta ļaunprātīgas maldināšanas ceļā, noved pie tā, ka, ņemot vērā arī kādas citas dalībvalsts (Austrija) pilsonību regulējošo valsts tiesību kopīgo iedarbību — kā tas ir prasītāja gadījumā sākotnējās Austrijas pilsonības neatjaunošanas dēļ — iestājas bezpavalstniecība?

2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai dalībvalstij (Vācijai), kura Savienības pilsonim ir piešķirusi pilsonību un naturalizācijas kārtībā iegūto izmānīto pilsonību vēlas anulēt, ņemot vērā Kopienas tiesības, no pilsonības, kas iegūta naturalizācijas kārtībā, anulēšanas pilnībā vai uz laiku jāatsakās gadījumā, ja vai kamēr tam būtu 1. jautājumā minētās Savienības pilsoņa tiesību (un ar to saistīto tiesību

un pamatbrīvību) zaudēšanas tiesiskās sekas, vai arī citai dalībvalstij (Austrija), kuras [valsts] pilsonība bijusi iepriekš, ņemot vērā Kopienas tiesības, ir pienākums savas valsts tiesības interpretēt un piemērot vai arī pielāgot tā, ka šīs tiesiskās sekas neiestājas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tallinna Halduskohus (Igaunijas Republika) 2007. gada 8. aprīļa rīkojumu — Rakvere Lihakombinaat AS/ Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(Lieta C-140/08)

(2008/C 171/23)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Halduskohus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Rakvere Lihakombinaat AS

Atbildētāja: Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai saldēta, mehāniski atdalīta vistas gaļa (jēdziens “mehāniski atdalīta gaļa” pirmoreiz ir definēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004 (⁽¹⁾), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku I pielikuma 1.14. punktā) 2004. gada 1. maijā spēkā esošajā redakcijā ir jāklasificē ar Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (⁽²⁾) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā norādīto KN kodu 0207 14 10 vai ar KN kodu 0207 14 99?

2. Ja 1. jautājumā minētais produkts ir jāklasificē ar KN kodu 0207 14 10, tad uzdot šādus jautājumus prejudiciālā nolēmuma sniegšanai:

2.1. Vai tas nav saderīgi ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1972/2003 (⁽³⁾) 4. panta 1. un 2. punktu, ja tirgus dalībnieka lieko krājumu daudzumu nosaka tādā veidā, ka no lieko [sic] krājumu daudzuma (kā pārnesamiem krājumiem) automātiski tiek atskaitīts tirgus dalībnieka vidējo krājumu daudzums, kas ir bijis viņa rīcībā 1. maijā pēdējos četros gados pirms 2004. gada 1. maija, reizinot ar koeficientu 1,2?

Ja atbilde ir apstiprinoša, vai tādā gadījumā atbilde būtu atšķirīga, ja, nosakot pārnesamo un lieko krājumu daudzumu, var ņemt vērā arī tirgus dalībnieka ražošanas, pārstrādes vai pārdošanas apjomu pieaugumu, lauksaimniecības produkta nogatavošanās laiku, krājumu veidošanas laiku, kā arī citus, no tirgus dalībnieka neatkarīgus apstākļus?

- 2.2. Vai tas ir saderīgi ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1972/2003 mērķi, ja maksājumu par liekajiem krājumiem paaugstina arī tādā gadījumā, ja konstatē, ka 2004. gada 1. maijā tirgus dalībniekam ir liekie krājumi, bet viņš pierāda, ka, realizējot liekos krājumus pēc 2004. gada 1. maija, viņš faktiski nav guvis priekšrocības sakarā ar cenu starpību?

(¹) OV L 139, 55. lpp.

(²) OV L 256, 1. lpp.

(³) Komisijas 2003. gada 10. novembra Regula (EK) Nr. 1972/2003 par pārejas posma pasākumiem, kas jānosaka attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirdzniecību Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanās dēļ.

Prasība, kas celta 2008. gada 8. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-144/08)

(2008/C 171/24)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — I. Koskinen, D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, izmantojot nepilnīgu pastāvīgās dzīvesvietas definīciju iespējamo atbrīvojumu no nodokļa saistībā ar noteiktu transporta līdzekļu ieviešanu uz laiku noteikšanai, Somijas Republika ir pārkāpusi pienākumus, ko tai uzliek 7. panta 1. punkts Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvā 83/182/EEK par nodokļu atbrīvojumiem, ko Kopienā piemēro dažu transportlīdzekļu pagaidu ieviešanai no vienas dalībvalsts citā (¹),
- piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Iespējamā atbrīvojuma no nodokļa noteikšanai Direktīvas 83/182/EEK 7. panta 1. punkts ietver regulējumu par pastāvīgo dzīvesvietu, no kura vadās dalībvalsts, kuras tiesiskais regulējums tiek piemērots transporta līdzekļa ieviešanai uz laiku, kā arī dalībvalsts, kurai ir tiesības iekasēt nodokļus par attiecīgo transporta līdzekli. Direktīvas 83/182/EEK 7. panta 1. punktā ir paredzēti daži izņēmumi no noteikumiem, saskaņā ar kuriem pastāvīgā dzīvesvieta ir tā vieta, kurā persona dzīvo vismaz 185 dienas gadā. It īpaši saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro daļu par personas, kurai profesionālas saiknes un personiskās saknes ir dažādām vietām un kura tādēļ pārmaiņus uzturas dažādās vietās divās vai vairākās dalībvalstīs, pastāvīgo dzīvesvietu ir uzskatāma vieta, ar kuru tai ir personiska saikne, ja šī persona tajā regulāri atgriežas. Tomēr ir tieši precizēts, ka tas nav nepieciešams, ja persona uzturas dalībvalstī noteikta ilguma uzdevuma veikšanai.

Taču Somijas tiesību normās šāds regulāras atgriešanās nosacījums ir paredzēts arī tiem gadījumiem, kad persona uzturas Somijā noteikta ilguma uzdevuma veikšanai. Līdz ar to Somija nav savās tiesību normās atbilstoši transponējusi Direktīvas 83/182/EEK 7. panta 1. punktu.

(¹) OV 1983, L 105, 59. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko Efkon AG 2008. gada 3. aprīlī iesniedza par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-298/04 Efkon AG/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Efkon AG (pārstāvis — M. Novak, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- kā prettiesisku atcelt apstrīdēto Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-298/04 un uzdot Pirmās instances tiesai veikt pienācīgu tiesvedību un pieņemt nolēmumu pēc būtības;

- kā prettiesisku atcelt apstrīdēto direktīvas noteikumu atbilstoši prasībā iekļautajiem prasījumiem un piespriedētajiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- turpmāk — konstatēt, ka 2008. gada 22. janvāra spriedums kā 2004. gada 21. jūlijā celtās prasības iznākums izraisa Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta pārkāpumu pārmērīgi ilgās tiesvedības dēļ un jau uz šī pamata prasītājam ir jāpiespriedz tiesību aizsardzība.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzību par minēto Pirmās instances tiesas spriedumu pamato ar EKL 230. panta 4. punkta kļūdainu interpretāciju un tiesvedības gaitā pieļautajiem procesuālajiem trūkumiem.

Pirmās instances tiesa prasību esot noraidījusi kā nepamatotu, balstoties uz to, ka apstrīdētais tiesību akts apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar tieši un individuāli EKL 230. panta 4. punkta izpratnē.

Šis tiesību uzskats esot tiesiski kļūdainš. Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi, ka iejaukšanās intelektuālajā īpašumā pati par sevi izraisot individuālu un tiešu skaršanu, kas novedot pie individuālas un tiešas skaršanas EKL 230. panta 4. punkta izpratnē. Patenta būtība esot tā, ka noteiktam tiesību subjektam tiekot piešķirtas ekskluzīvas laika ziņā ierobežotas tiesības. Šādas tiesības varot piešķirt obligāti tikai vienam tiesību subjektam. Šo tiesību neesot nevienam citam, kādēļ iejaukšanās šajās tiesībās ar Kopienas tiesību aktu nepieciešami izraisot tiešu un individuālu skaršanu.

Pirmās instances tiesas arguments, ka bez apelācijas sūdzības iesniedzējas esot arī citi ceļa nodevas elektronisko sistēmu piedāvātāji, kas, iespējams, tiekot skarti apelācijas sūdzības iesniedzējai līdzīgā veidā un tādējādi tieša un individuāla skaršana nepastāvēt, neesot pārliecinošs. Tieša un individuāla skaršana EKL 230. panta 4. punkta izpratnē nevarētu būt izslēgta tādēļ, ka pastāv arī citi apstrīdētā tiesību akta adresāti, ja tiem tomēr nav patenta.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas paziņojuma, no kā izrietot, ka tā esot izstrādājusi ISO-CALM infrasarkanā standartu un par to saņēmusi valsts prēmiju, noraidīšana esot tiesību tikt uzklautam pārkāpums. Visbeidzot, četru gadu tiesvedības termiņu nevarot akceptēt un tas pats par sevi esot smags procesuālais trūkums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Arbeitsgericht Hamburg (Vācija) 2008. gada 10. aprīļa rīkojumu — Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg

(Lieta C-147/08)

(2008/C 171/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Jürgens Rēmers [Jürgen Römer]

Atbildētāja: Brīvpilsēta un Hanzas pilsēta Hamburga

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Brīvpilsētas un Hanzas pilsētas Hamburgas 1. Ruhegeldgesetz (Pirmais pensiju likums; turpmāk tekstā — “1. RGG”) bijušajiem Brīvpilsētas un Hanzas pilsētas Hamburgas darbiniekiem un strādniekiem, kā arī viņu pārdzīvojušajiem ģimenes locekļiem paredzētās pensijas piemaksas ir “maksājumi, ko veic saistībā ar valsts vai līdzīgām sistēmām, tostarp valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmām”, Padomes Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (¹) (turpmāk tekstā — “Direktīva”), 3. panta 3. punkta izpratnē un tāpēc Direktīva 1. RGG regulētājā jomā nav piemērojama?
2. Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:
 - 2.1. Vai 1. RGG tiesiskais regulējums, kurā noteikts, ka, aprēķinot pensijas apmēru, tiek nošķirti laulāti pensijas saņēmēji un pārējie, nostādot laulātos pensijas saņēmējus izdevīgākā situācijā nekā pārējos, it īpaši personas, kas ir nodibinājušas viendzimuma partnerību saskaņā ar Vācijas Federatīvās Republikas likumu par partnerības rēģistrēšanu, ir “tiesību akti par ģimenes stāvokli un no tā izrietošiem atvieglojumiem” Direktīvas preambulas 22. apsvēruma izpratnē?
 - 2.2. Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai tas nozīmē, ka aprakstītajam 1. RGG tiesiskajam regulējumam Direktīva nav piemērojama, lai gan pašā Direktīvā nav ietverti nekādi tās piemērojamības ierobežojumi, kas atbilstu tās preambulas 22. apsvērumam?
3. Ja uz 2.1. vai 2.2. jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai 1. RGG 10. panta 6. punkts, kurā noteikts, ka pensija laulātam pensijas saņēmējam, kas ilglaicīgi nedzīvo atsevišķi no laulātā, tiek aprēķināta atbilstoši pieņemtai nodokļu klasei III/0 (izdevīgāka nodokļu maksātājam), bet pensija pārējiem pensijas saņēmējiem tiek aprēķināta atbilstoši pieņemtai nodokļu klasei I (neizdevīgāka nodokļu maksātājam), tāda pensijas saņēmēja gadījumā, kas ir nodibinājis

partnerību ar sava dzimuma personu un ilglaiīgi nedzīvo atsevišķi no šīs personas, pārkāpj Direktīvas 1. pantu kopā ar 2. pantu un 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu?

4. Ja uz 1. vai 2.2. jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši vai uz 3. jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi:

Vai 1. RGG 10. panta 6. punkts, ņemot vērā 3. punktā aprakstīto tiesisko regulējumu vai tā sekas, pārkāpj EKL 141. pantu vai kādu Kopienas tiesību vispārīgo principu?

5. Ja uz 3. vai 4. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai tas nozīmē, ka, kamēr 1. RGG 10. panta 6. punktā nav izdarīgi grozījumi, lai novērstu apgalvoto diskrimināciju, arī pensijas saņēmējs, kas nodibinājis partnerību un ilglaiīgi nedzīvo atsevišķi no sava partnera, var prasīt, lai pensijas aprēķinā pret viņu attiektos tāpat kā pret laulātu pensijas saņēmēju, kas ilglaiīgi nedzīvo atsevišķi no sava laulātā? Ja jā un ja Direktīva ir piemērojama, kā arī ja uz 3. jautājumu atbildēts apstiprinoši, vai tas tā ir jau pirms Direktīvas 18. panta pirmajā daļā noteiktā transpozīcijas termiņa beigām?

6. Ja uz 5. jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai tas atbilst Tiesas pamatojumam spriedumā lietā C-262/88 Barber, izņemot to, ka vienlīdzīga attieksme pensijas aprēķināšanā ir jānodrošina tikai attiecībā uz to pensijas daļu, ko pensijas saņēmējs ir nopelnījis kopš 1990. gada 17. maija?

(¹) OV L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2008. gada 14. aprīļa rīkojumu — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-150/08)

(2008/C 171/27)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Siebrand BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dzēriens, kurš satur zināmu destilēta spirta daudzumu, bet citādi atbilst KN pozīcijas 2206 definīcijai, ir klasificējams

šajā pozīcijā, ja tas ir raudzēts dzēriens, kuram, pievienojot ūdeni un noteiktas vielas, ir zudusi garša, smarža un/vai izskats, kas raksturīgs dzērienam, kurš ražots no noteikta augļa vai dabīga produkta?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, — pēc kāda kritērija ir nosakāms, vai destilēta spirta satura dēļ dzēriens tomēr ir jāklasificē KN pozīcijā 2208?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spānija) 2008. gada 15. aprīļa rīkojumu — Real Sociedad de Fútbol S.A.D. un Nihat Kahveci/Consejo Superior de Deportes un Real Federación Española de Fútbol

(Lieta C-152/08)

(2008/C 171/28)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Real Sociedad de Fútbol S.A.D. un Nihat Kahveci

Atbildētāji: Consejo Superior de Deportes un Real Federación Española de Fútbol

Prejudiciālais jautājums

Vai Ankarā 1963. gada 12. septembrī parakstītā un ar EEK Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK noslēgtā EEK un Turcijas asociācijas līguma (¹) 37. pants, kā arī tā 1970. gada 23. novembra Papildprotokols (²) nepieļauj to, ka sporta federācija profesionālam sportistam, kam ir Turcijas valstspiederība un kas ir likumīgi nodarbināts Spānijas futbola klubā, kā tas ir pamata prāvā, piemēro noteikumu, atbilstoši kuram valsts mērogā organizētās sacensībās klubi drīkst izmantot tikai ierobežotu spēlētāju skaitu no trešām valstīm, kas neietilpst Eiropas Ekonomikas zonā?

(¹) Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turcijas asociācijas līgums, kas parakstīts Ankarā 1963. gada 12. septembrī un Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK (OV 1964, 217, 3685. lpp.).

(²) Papildprotokols, kas parakstīts 1970. gada 23. septembrī Briselē un Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 1972. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 2760/72 (OV L 293, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 15. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-154/08)

(2008/C 171/29)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Afonso un F. Jimeno Fernández)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, uzskatot, ka pakalpojumi, kurus autonomajām kopienām sniedz *registradores de la propiedad* [īpašuma reģistrētāji] *oficina liquidadora de distrito hipotecario* [hipotekāro nodokļu iekasētāju] statusā, netiek aplikti ar PVN, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Sestās PVN direktīvas ⁽¹⁾ 2. pantā un 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. *Registradores de la propiedad* ir profesionāļi, kurus ieceļ Spānijas valsts un kuri ved *Registros de la Propiedad* [īpašuma reģistrus]. Viņi ir pašnodarbinātas personas, paši organizē savu darbu, atlasa darbiniekus un iekasē samaksu, kas veido viņu ienākumus. Vairākas autonomās kopienas viņiem ir uzticējušas uzdevumus, kas saistīti ar noteikto nodokļu iekasēšanu. Par šiem pakalpojumiem *registradores de la propiedad* saņem noteiktus procentus no iekasētajiem nodokļiem.
2. Spānijas pārvaldes iestādes tradicionāli uzskatīja, ka, veicot šos uzdevumus autonomo kopienu labā, *registradores de la propiedad* bija jāuzskata par uzņēmējiem vai profesionāļiem, kas sniedz ar PVN apliekamus pakalpojumus. Spānijas pārvaldes iestādes šajā sakarā izvirzītie argumenti galvenokārt bija pamatoti ar Tiesas 1987. gada 26. marta spriedumu lietā C-235/85 Komisija/Nīderlande ⁽²⁾ un 1991. gada 25. jūlija spriedumu lietā C-202/90 *Ayuntamiento de Sevilla* ⁽³⁾.
3. Spānijas Augstākā tiesa 2003. gada 12. jūlija spriedumā atzina, ka *registradores de la propiedad* saistībā ar konkrētajām darbībām, ko tām uzticējušas autonomās kopienas un kas saistītas ar zināmu nodokļu iekasēšanu un savākšanu, darbojas kā ierēdņi un pieder pie valsts pārvaldes. Pamatojoties uz šo spriedumu, kas tika taisīts uz kasācijas sūdzības par tiesību normu abstraktu pārbaudi pamata, Spānijas pārvaldes iestādes atzina, ka šie pakalpojumi nav apliekami ar PVN.

4. Savukārt Komisija uzskata, ka *registradores de la propiedad* autonomajām kopienām sniegtie pakalpojumi atbilstoši Sestās direktīvas 2. pantā ietvertajam vispārīgajam noteikumam ir jāapliek ar PVN. Šāds secinājums izriet no tā, ka *registradores-liquidadores* darbojas kā profesionāļi, kas autonomi un neatkarīgi organizē personālu un materiālos resursus, lai sniegtu pakalpojumu, kā prasīts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā, un šajā sakarā viņiem nav pakļautības vai atkarības iezīmes, kas ir būtiskas, lai minētos pakalpojumus varētu uzskatīt par tādiem, ko pārvaldes iestādēm sniedz to ierēdņi un kas tādā gadījumā nebūtu apliekami ar PVN. *Registrador-liquidador* nav ne autonomās kopienas administratīvais orgāns, ne tās sastāvdaļa, ne integrēta vai iekšēja struktūrvienība, bet gan neatkarīga persona, kas atšķirībā no autonomās kopienas slēdz līgumu par maksas pakalpojumu sniegšanu.

5. Komisija uzskata arī, ka šajā lietā ir izpildītas judikatūrā noteiktās prasības, lai atzītu, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi valsts pienākumus tāpēc, ka nav interpretējusi Kopienų tiesības saskaņā ar Tiesas judikatūras garu un mērķi. Pirmkārt, Augstākā tiesa ir pēdējā tiesu instance jebkāda veida tiesvedībā, izņemot konstitucionālo garantiju jomu. Otrkārt, nolēmums, kas principā ir pretējs Tiesas interpretācijai, ir nopietns un nozīmīgs un, ņemot vērā tā saistošo raksturu, pilnībā maina zemāku tiesas instanču judikatūru un līdzšinējo Spānijas pārvaldes iestāžu praksi. Treškārt, tas negatīvi ietekmē PVN jomu, kas var iespaidot Kopienų pašu resursus. Tādējādi Spānijas pārvaldes iestādes, lai attaisnotu Kopienų tiesībās noteikto pienākumu neizpildi, nevar pamatoties uz Augstākās tiesas spriedumu.

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

⁽²⁾ *Recueil*, 1471. lpp.

⁽³⁾ *Recueil*, I-4247. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden 2008. gada 16. aprīļa rīkojumu — E. H. A. Passenheim-van Schoot/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-157/08)

(2008/C 171/30)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: E. H. A. Passenheim-van Schoot

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 49. pants un EKL 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij gadījumos, kad tās finanšu pārvaldei netiek deklarēti (ieņēmumi no) uzkrājumi(em) ārēmēs, piemērot tiesību normu, kas, lai kompensētu efektīvas kontroles trūkumu, attiecībā uz uzkrājumiem ārvalstīs paredz divpadsmit gadu termiņu, kurā var veikt nodokļu uzrēķinu, bet tai pašā laikā attiecībā uz (ieņēmumiem no) uzkrājumiem, kas atrodas attiecīgajā dalībvalstī, kur ir iespējams veikt efektīvu kontroli, ir noteikts piecu gadu termiņš, kurā var veikt nodokļu uzrēķinu?

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 15. aprīlī iesnieguši Isabella Scippacercola un Ioannis Terezakis par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-306/05, Isabella Scippacercola un Ioannis Terezakis/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-159/08)

(2008/C 171/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis (pārstāvis — B. Lombart, avocat)

Cita lietas dalībiece: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-306/05 Isabella Scippacercola, un Ioannis Terezakis/Eiropas Kopienų Komisija, ar kuru tika noraidīta viņu prasība atcelt Komisijas 2005. gada 2. maija Lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 773/2004 ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktu, un kas prasītājiem tika paziņots 2008. gada 6. februārī un ar kuru tika atteikta padziļināta izmeklēšana par pārmērīgām maksām, ko noteikusi jaunā Atēnu Starptautiskā lidosta Spatā, kurai ir dominējošs stāvoklis attiecībā uz:

- a) pasažieru drošības pasākumu maksu;
- b) pasažieru termināla nodevu;
- c) autostāvvietas pakalpojumu maksu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē, kā arī tiesvedībā Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Pirmās instances tiesa neesot konstatējusi, ka Komisija, atsakoties pārbaudīt Atēnu Starptautiskās lidostas (*Athens International Airport*, turpmāk tekstā — “AIA”) drošības, termināla un autostāvvietas nodevas saistībā ar to izmaksām un, veicot AIA nodevu nepārliciešo salīdzinājumu ar nodevām, kuras tiek iekasētas citās Eiropas lidostās, kurās netiek sniegti konkurējoši pakalpojumi EKL 82. panta nozīmē, ir pārkāpusi Kopienų tiesības, kā tās ir noteiktas spriedumā lietā 27/76 *United Brands*/Komisija, un ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Kopienų tiesības, jo tā nav atzinusi, ka Komisija, pirmkārt, nav ņēmusi vērā visus attiecīgos faktus, kas pastāvēja laikā, kad apstrīdētais lēmums tika pieņemts, kā to prasa spriedums lietā C-119/97 P *Ufex u.c./Komisija*, un, otrkārt, savu apstrīdēto lēmumu ir pamatojusi uz materiāli nepareiziem faktiem, līdz ar to lēmums nav spēkā acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ.

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā nav konstatējusi, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka drošības pārbaudes neesot saimnieciska darbība un autostāvvietas pakalpojumi neveidoja attiecīgo tirgu EKL 82. panta nozīmē.

Attiecībā uz apgalvoto tiesību kļūdu saistībā ar lielākas termināla nodevas piemērošanu Kopienų iekšējo un starptautisko reisu pasažieriem nekā iekšzemes reisu pasažieriem, kā arī termināla nodevas un drošības pasākumu nodevas piemērošanu tikai regulāro reisu pasažieriem, bet nevis čārterreisa pasažieriem, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Pirmās instances tiesa neesot atzinusi, ka Komisija ir atteikusies rūpēties par to, lai nodrošinātu, ka ar AIA rīcību netiktu pārkāpts nediskriminēšanas princips.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Pirmās instances tiesa neesot atzinusi, ka Komisija nav ievērojusi spēkā esošās tiesības un procedūras, pirmkārt, neņemot vērā sūdzības iesniedzēju skaitļus, ko tie ieguvuši no oficiāliem avotiem un kas atspoguļo AIA pārmērīgi augstās cenas, otrkārt, veicot nodevu salīdzinājumu Spatā un citās Eiropas lidostās, kas nebija atbilstošas EKL 82. panta vajadzībām, un, treškārt, adresējot AIA lūgumu sniegt informāciju, kurā tā cita starpā nepārbaudīja ne lidostas būvniecības izmaksas, ne AIA inkorporācijas un izveidošanas izdevumus.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija, OV L 123, 18. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Monomeles Protodikeio Rethimnis (Grieķija) 2008. gada 17. aprīļa rīkojumu — Georgios Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostrasias Ilikiomenon Dimou Rethimnis

(Lieta C-162/08)

(2008/C 171/32)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Monomeles Protodikeio Rethimnis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Georgios Lagoudakis

Atbildētājs: Kentro Anoiktis Prostrasias Ilikiomenon Dimou Rethimnis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts ar UNICE, CEEP un EAK, 5. klauzula un 8. klauzulas 1. un 3. punkts, kas ir neatņemama Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 10. jūlija OV L 175, 42. lpp.) daļa, ir interpretējams tādā nozīmē, ka Kopienas tiesības neatļauj dalībvalstīm, piemērojot šo pamatnolīgumu, pieņemt tiesību pasākumus, ja: a) tiesiskajā regulējumā jau pirms direktīvas spēkā stāšanās pastāvēja tiesību normas, kuras ir tādas pašas kā Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkts, un b) ja ar pieņemtajiem tiesību pasākumiem, piemērojot pamatnolīgumu valsts tiesiskajā regulējumā, tiek samazināts vispārējais darba ņēmēju, kuriem ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku, aizsardzības līmenis?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai Kopienas tiesības aizliedz, ieviešot pamatnolīgumu un iepriekš minēto direktīvu, samazināt jau noteikto aizsardzības līmeni attiecībā uz darba ņēmējiem, kuriem ir noslēgts viens darba līgums uz noteiktu laiku (nevis vairāki, secīgi darba līgumi uz noteiktu laiku), bet kura patiesais mērķis ir izmantot darba ņēmēja pakalpojumus, lai apmierinātu nevis pagaidu, izņēmuma vai steidzamas vajadzības, bet gan pastāvīgas un ilgstošas vajadzības?
- 3) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai gadījumā, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas pastāvēja pirms stāšanās spēkā Direktīva 1999/70/EK, bija paredzēta Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē tāda pati tiesību norma kā šajā strīdā izskatāmais Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, tādās tiesību normas pieņemšana, īstenojot pamatnolīgumu, kāda tiek apstrīdēta apstrīd šajā lietā (Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 11. pants), ir uzskatāma par nepieņemamu aizsardzības vispārējā līmeņa samazināšanu, kas

piešķirta darba ņēmējiem, ar kuriem atbilstoši valsts tiesībām ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku Pamatnolīguma 8. panta 1. un 3. punkta nozīmē, ja:

- a) attiecīgā tiesību norma, ar kuru tiek ieviests pamatnolīgums, ir piemērojama tikai uz secīgiem darba līgumiem vai darba attiecībām uz noteiktu laiku, nevis uz personām, kuras ir noslēgušas vienu darba līgumu uz noteiktu laiku (nevis vairākus, secīgus darba līgumus), lai darba ņēmējs apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas darba devēja vajadzības, bet agrākā ekvivalentā tiesību norma attiecās uz visiem uz noteiktu laiku noslēgtiem darba līgumiem, pat ja darba ņēmējs noslēdza vienu darba līgumu uz noteiktu laiku, kura patiesais mērķis bija sniegt pakalpojumus, lai apmierinātu "pastāvīgas un ilgstošas" darba devēja vajadzības (nevis pagaidu, īpašas vai steidzamas vajadzības); un
- b) ja attiecīgā tiesību norma, kas ievieš pamatnolīgumu, kā tiesiskās sekas, kas iestājas, aizsargājot darba ņēmējus, kuriem ir līgums uz noteiktu laiku, un novēršot līgumu noslēgšanas uz laiku ļaunprātīgu izmantošanu pamatnolīguma izpratnē, paredz, ka darba līgumi, kas noslēgti uz noteiktu laiku, tiek uzskatīti par līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, ar *ex nunc* sekām, lai gan agrākā ekvivalentā tiesību norma šādus uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus atzina par uz nenoteiktu laiku noslēgtiem darba līgumiem ar atpakaļejošu datumu, kas iestājas *ex tunc*, sākot no to sākotnējās noslēgšanas?
- 4) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai gadījumā, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas pastāvēja, pirms stāšanās spēkā Direktīva 1999/70/EK, kuras pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir tās neatņemama daļa, 5. klauzulas 1. panta nozīmē pastāv tāda pati tiesību norma kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, kas tiek izskatīts šajā lietā, Grieķijas likumdevēja izvēle, ieviešot minēto direktīvu savā valsts tiesiskajā regulējumā: a) neiekļaut iepriekš minētā Prezidenta dekrētā Nr. 164/2004 aizsardzību pret ļaunprātīgiem gadījumiem, kuros darba ņēmējs ir noslēdzis vienu darba līgumu uz noteiktu laiku, saskaņā ar kuru viņš patiesībā apmierina pastāvīgas un ilgstošas vajadzības (nevis pagaidu, īpašas vai steidzamas vajadzības); un b) nepieņemot līdzīgu efektīvu tiesību normu, kas papildus vispārējai aizsardzībai darba ņēmējiem šādos ļaunprātīgos izmantošanas gadījumos piešķir aizsardzību, kādu kā standartu paredz vispārējais Grieķijas darba tiesiskais regulējums vienmēr tad, ja darbs tika veikts, balstoties uz spēkā neesošu līgumu, neatkarīgi no tā, vai notika ļaunprātīga izmantošana pamatnolīguma nozīmē, un kas ietver darba ņēmēja tiesības pieprasīt atalgojuma un atlaišanas pabalsta samaksu, neatkarīgi no tā, vai viņš veica darbības, balstoties uz spēkā neesošu līgumu, nav atļauta iepriekš minētā vispārējā aizsardzības līmeņa samazināšana darba ņēmējiem uz noteiktu laiku,

atbilstoši valsts tiesībām Pamatnolīguma 8. klauzulas 1. panta un 3. panta nozīmē, ņemot vērā to, ka:

- a) valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēts pienākums samaksāt atlīdzību un atļaušanas pabalstu attiecībā uz visa veida darba attiecībām, bet tas nav paredzēts, lai īpaša veidā novērstu ļaunprātīgu izmantošanu pamatnolīguma nozīmē; un
 - b) tiesiskās sekas, kas iestājas, piemērojot sākotnējo, ekvivalento tiesību normu, ir tādas, ka darba līgums uz noteiktu laiku (ja ir noslēgts tikai viens līgums) tiek atzīts par līgumu uz nenoteiktu laiku?
- 5) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz visiem iepriekš uzdotiem jautājumiem, vai valsts tiesai, interpretējot valsts tiesisko regulējumu atbilstoši Direktīvai 1999/70/EK, nav jāpiemēro tādas tiesību normas noteikumi, kuri nav saderīgi ar tiem tiesību noteikumiem, kas paredzēti direktīvā, bet kuri tika pieņemti, ieviešot pamatnolīgumu, un atbilstoši kuriem, tiek samazināts vispārējais aizsardzības līmenis darba ņēmējiem, kuri ir noslēguši līgumus uz noteiktu laiku, kurš ir paredzēts valsts tiesībās, kā, piemēram, Prezidenta dekrētā Nr. 164/2004, kurš klusējošā veidā un netieši (bet nepārprotami) neparedz attiecīgu aizsardzību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos, kad darba ņēmējs ir noslēdzis vienu darba līgumu uz noteiktu laiku, kura patiesais mērķis ir izmantot darba ņēmēja pakalpojumus, lai apmierinātu nevis pagaidu, izņēmuma vai steidzamas vajadzības, bet gan pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, un tā vietā ir jāpiemēro tāda pati tiesību norma, kura pastāvēja pirms direktīvas stāšanās spēkā, proti, tādu kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punktu?
- 6) Ja valsts tiesa uzskata, ka tiesību noteikums (šajā gadījumā Likuma Nr. 2112/1902 8. panta 3. punkts), kas ir ekvivalents pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punktam, kas ir neatņemama Direktīvas 1999/70/EK daļa, principā ir piemērojams strīdā saistībā ar darba līgumu, kas noslēgts uz noteiktu laiku, balstoties uz kuru varētu noteikt, ka darba līgums — pat tad, ja tas ir tikai viens, — tika noteikts kā darba līgums uz noteiktu laiku bez jebkāda objektīva iemesla saistībā ar tā raksturu, veidu un darbību raksturozīmēm, ir atzīstams par darba līgumu uz nenoteiktu laiku:
- a) vai ar Kopienas tiesībām ir saderīgi valsts tiesai piemērot un interpretēt valsts tiesisko regulējumu tādā veidā, ka tiesiskais regulējums attiecībā uz darbu uz noteiktu laiku, lai apmierinātu sezonālo, periodisko, pagaidu, izņēmumu un papildu vajadzības un sociālās vajadzības (šajā gadījumā Likuma Nr. 3250/2004 tiesību noteikumi, publicēti Valsts oficiālajā vēstnesī FEK A' 124/7-7-2004), kas tika izmantots kā tiesiskais pamatojums, lai noslēgtu līgumu uz laiku, ir objektīvs iemesls visos gadījumos, kad tiek noslēgts šāds līgums, pat ja ar to patiesībā apmierināja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības;
 - b) vai ar Kopienas tiesībām ir saderīgi valsts tiesai interpretēt un piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram tiesību noteikums, kas aizliedz līgumus uz noteiktu laiku publiskajā sektorā pārveidot par līgumiem uz nenoteiktu laiku, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka pie

jebkuriem apstākļiem publiskajā sektorā ir pilnībā aizliegts līgumus uz noteiktu pārveidot par līgumiem uz nenoteiktu laiku, pat ja šāds līgums ļaunprātīgā veidā tika noslēgts uz noteiktu laiku, proti, gadījumā, kurā tas apmierināja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, un vai valsts tiesai šādā gadījumā nav atstāta iespēja noteikt attiecīgo darba attiecību patieso tiesisko raksturu un atbilstīgi kvalificēt to kā darba līgumu uz nenoteiktu laiku?; vai arī attiecīgo aizliegumu ir jāattiecina tikai uz darba līgumiem, kas noslēgti uz noteiktu laiku, kuri faktiski tika noslēgti, lai apmierinātu pagaidu, neparedzētas, steidzamas, izņēmuma vai līdzīga īpaša veida vajadzības, un nevis uz gadījumiem, kad tie faktiski tika noslēgti, lai apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas vajadzības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Monomeles Protodikeio Rethimnis (Grieķija) 2008. gada 17. aprīļa rīkojumu — Dimitrios G. Ladakis, Andreas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofokis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou

(Lieta C-163/08)

(2008/C 171/33)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Monomeles Protodikeio Rethimnis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Dimitrios G. Ladakis, Andreas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofokis E. Mastorakis

Atbildētāja: Dimos Geropotamou

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts ar UNICE, CEEP un EAK, 5. klauzula un 8. klauzulas 1. un 3. punkts, kas ir neatņemama Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 10. jūlija OV L 175, 42. lpp.) daļa, ir interpretējams tādā nozīmē, ka Kopienas tiesības neatļauj dalībvalstīm, piemērojot šo pamatnolīgumu, veikt tiesību pasākumus, ja: a) tiesiskajā regulējumā jau pirms direktīvas spēkā stāšanās pastāvēja tiesību normas, kuras ir tādas pašas kā Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkts, un b) ja ar veiktajiem tiesību pasākumiem, piemērojot pamatnolīgumu valsts tiesiskajā regulējumā, tiek samazināts vispārējais darba ņēmēju, kuriem ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku, aizsardzības līmenis?

- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai gadījumā, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas pastāvēja pirms stājās spēkā Direktīva 1999/70/EK, pastāvēja Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē tāda pati tiesību norma kā šajā strīdā izskatāmais Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, tādās tiesību normas pieņemšana, īstenojot pamatnolīgumu, kāda tiek apstrīdēta apstrīd šajā lietā (Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 11. pants), nepieņemami samazina vispārējo aizsardzību, kas piešķirta darba ņēmējiem, ar kuriem atbilstoši valsts tiesībām ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku Pamatnolīguma 8. panta 1. un 3. punkta nozīmē, ja:
- a) attiecīgais tiesību pasākums, kas ievieš pamatnolīgumu, tika pieņemts pēc Direktīvas 1999/70/EK transponēšanas termiņa beigām, bet kura *rationae temporis* iekļaujas tikai tie darba līgumi un attiecības, kas noslēgtas uz noteiktu laiku, kuras pastāvēja direktīvas spēkā stāšanās laikā vai kuras beidzās noteiktā laika periodā pirms tā stājās spēkā, bet pēc tam, kad bija beidzies direktīvas transponēšanas termiņš, savukārt, ekvivalentās tiesību normas, kuras pastāvēja iepriekš, neparedz ierobežotu piemērošanu laikā un tās ir attiecināmas uz viesiem darba līgumiem uz noteiktu laiku, kas tika noslēgti, pildīti vai beidzās dienā, kad spēkā stājās Direktīva 1999/70/EK un kad beidzās tās transponēšanas termiņš;
 - b) šis tiesību pasākums, kas ir vērst uz to, lai ieviestu pamatnolīgumu, ir piemērojams tikai uz tiem darba līgumiem uz noteiktu laiku, kurus, lai tos atbilstoši iepriekš minētā tiesību pasākumam uzskatītu par secīgiem, vienlaicīgi ir jāatbilst šādiem priekšnosacījumiem:
 - i) laika periods, kas pastāv starp to noslēgšanām, nevar nepārsniegt trīs mēnešus; un papildus
 - ii) to kopējam ilgumam ir jābūt vismaz divdesmit četri mēneši, sākot no brīža, kad stājās spēkā šis tiesību pasākums, neatkarīgi no tā cik reizes līgums tiek atjaunots, vai arī līgumu kopējais nodarbinātības laiks, divdesmit četru mēnešu laika periodā kopš tika noslēgts sākotnējais līgums, ir vismaz astoņpadsmit mēnešu garumā tādā gadījumā, ja sākotnējais līgums ir vismaz trīs reizes atjaunots, bet, savukārt, iepriekš pastāvējušās ekvivalentās tiesību normas neparedz šādus priekšnosacījumus un atšķirīgi iekļauj visus darba līgumus, kuri noslēgti uz noteiktu laiku (secīgos), neatkarīgi no nodarbinātības minimālā laika perioda un no minimālā līgumu atjaunošanas skaita;
 - c) attiecīgais tiesību pasākums, kas ir vērst uz to, lai piemērotu pamatnolīgumu, attiecībā uz darba ņēmēju uz noteiktu laiku aizsardzību saistībā ar to, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu atbilstoši pamatnolīgumam, paredz ka tiesiskās sekas, proti, ka darba līgumus, kuri noslēgti uz noteiktu laiku, atzīst par līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, iestājas sākot no dekrēta spēkā stāšanās brīža (*ex nunc*), savukārt, iepriekš pastāvējušās ekvivalentās tiesību normas paredz, ka līgumus uz noteiktu laiku var kvalificēt par līgumiem uz nenoteiktu laiku, sākot no brīža, kad tas tika pirmo reizi noslēgts (*ex tunc*)?
- 3) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai gadījumā, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas pastāvēja, pirms stājās spēkā Direktīva 1999/70/EK, kuras pamatlīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir tās neatņemama daļa, 5. klauzulas 1. panta nozīmē pastāv tāda pati tiesību norma kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, kas tiek izskatīts šajā lietā, nav atļauta iepriekš minētā vispārējā aizsardzības līmeņa samazināšana darba ņēmējiem uz noteiktu laiku, atbilstoši valsts tiesībām Pamatnolīguma 8. klauzulas 1. panta un 3. panta nozīmē, ņemot vērā to, ka valsts tiesiskajā regulējumā, pamatojoties uz vajadzību piemērot pamatnolīgumu, tiek pieņemta tāda tiesību norma kā Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 7. pants, kas tiek izskatīts šajā lietā un kas kā vienīgo aizsardzības veidu darba ņēmējiem uz noteiktu laiku pret ļaunprātīgu izmantošanu paredz pienākumu darba devējam samaksāt atlīdzību un atlaišanas pabalstu gadījumā, kurā ļaunprātīgā veidā tika noslēgti secīgi darba līgumi, kas noslēgti uz noteiktu laiku, ievērojot, ka:
- a) valsts tiesībās pienākums samaksāt atlīdzību un atlaišanas pabalstu ir paredzēts visos darba attiecību gadījumos un tas nav īpašā veidā vērstas uz to, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu atbilstoši pamatnolīgumam; un
 - b) tiesiskās sekas, kas iestājas, piemērojot sākotnējās, ekvivalentās tiesiskās normas, ir tādas, ka secīgie darba līgumi, kas noslēgti uz noteiktu laiku, ir jāatzīst par līgumiem, kuri noslēgti uz nenoteiktu laiku?
- 4) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz visiem iepriekš uzdotiem jautājumiem, vai valsts tiesai, interpretējot valsts tiesisko regulējumu atbilstoši Direktīvai 1999/70/EK, nav jāpiemēro tādas tiesību normas noteikumi, kuri nav saderīgi ar tiem tiesību noteikumiem, kas paredzēti direktīvā, bet kuri tika pieņemti, ieviešot pamatnolīgumu, un atbilstoši kuriem, tiek samazināts vispārējais aizsardzības līmenis darba ņēmējiem, kuri ir noslēguši līgumus uz noteiktu laiku, kurš ir paredzēts valsts tiesībās, kā, piemēram, Prezidenta dekrētā Nr. 164/2004, kurš klusējošā veidā ir netiesīgs (bet nepārprotami) neparedz attiecīgu aizsardzību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos, kad darba ņēmējs ir noslēdzis vienu darba līgumu uz noteiktu laiku, kura patiesais mērķis ir izmantot darba ņēmēja pakalpojumus, lai apmierinātu nevis pagaidu, izņēmuma vai steidzamas vajadzības, bet gan pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, un tā vietā ir jāpiemēro tāda pati tiesību norma, kura pastāvēja pirms direktīvas stāšanās spēkā, proti, tādus kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts?
- 5) Ja valsts tiesa uzskata, ka tiesību noteikums (šajā gadījumā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts), kas ir ekvivalents pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punktam, kas ir neatņemama Direktīvas 1999/70/EK daļa, principā ir piemērojams strīdā saistībā ar darba līgumu, kas noslēgts uz noteiktu laiku, balstoties uz kuru varētu noteikt, ka darba līgums — pat tad, ja tas ir tikai

viens, — tika noslēgts kā darba līgums uz noteiktu laiku bez jebkāda objektīva iemesla saistībā ar tā raksturu, veidu un darbību raksturozīmēm, ir atzīstams par darba līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku:

- a) vai ar Kopienu tiesībām ir saderīgi valsts tiesai piemērot un interpretēt valsts tiesisko regulējumu tādā veidā, ka tiesiskais regulējums attiecībā uz darbu uz noteiktu laiku, lai apmierinātu sezonālo, periodisko, pagaidu, izņēmumu un papildu vajadzības un sociālās vajadzības (šajā gadījumā Likuma Nr. 3250/2004 tiesību noteikumi, publicēti Valsts oficiālajā vēstnesī FEK A' 124/7-7-2004), kas tika izmantots kā tiesiskais pamatojums, lai noslēgtu līgumu uz laiku, ir objektīvs iemesls visos gadījumos, kad tiek noslēgts šāds līgums, pat ja tie patiesībā apmierināja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības;
- b) vai ar Kopienu tiesībām ir saderīgi valsts tiesai interpretēt un piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram tiesību noteikums, kas aizliedz līgumus uz noteiktu laiku publiskā sektorā pārveidot par līgumiem uz nenoteiktu laiku, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka pie jebkuriem apstākļiem publiskajā sektorā ir pilnībā aizliegts līgumus uz noteiktu laiku pārveidot par līgumiem uz nenoteiktu laiku, pat ja šāds līgums ļaunprātīgā veidā tika noslēgts uz noteiktu laiku, proti, gadījumā, kurā tas apmierināja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, un vai valsts tiesai šādā gadījumā nav atstāta iespēja noteikt attiecīgo darba attiecību patieso tiesisko raksturu un atbilstīgi kvalificēt to kā darba līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku? Vai arī attiecīgo aizliegumu ir jāattiecinā tikai uz darba līgumiem, kas noslēgti uz noteiktu laiku, kuri faktiski tika noslēgti, lai apmierinātu pagaidu, neparedzētas, steidzamas, izņēmuma vai līdzīga īpaša veida vajadzības, un nevis uz gadījumiem, kad tie faktiski tika noslēgti, lai apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas vajadzības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Monomeles Protodikeio Rethimnis (Grieķija) 2008. gada 17. aprīļa rīkojumu — Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis

(Lieta C-164/08)

(2008/C 171/34)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Monomeles Protodikeio Rethimnis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Michail Zacharioudakis

Atbildētājs: Dimos Lampis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts ar UNICE, CEEP un EAK, 5. klauzula un 8. klauzulas 1. un 3. punkts, kas ir neatņemama Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 10. jūlija OV L 175, 42. lpp.) daļa, ir interpretējams tādā nozīmē, ka Kopienas tiesības neatļauj dalībvalstīm, piemērojot šo pamatnolīgumu, veikt tiesību pasākumus, ja:
 - a) tiesiskajā regulējumā jau pirms direktīvas spēkā stāšanās pastāvēja tiesību normas, kuras ir tādas pašas kā Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkts, un
 - b) ja ar veiktajiem tiesību pasākumiem, piemērojot pamatnolīgumu valsts tiesiskajā regulējumā, tiek samazināts vispārējais darba ņēmēju, kuriem ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku, aizsardzības līmenis?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai gadījumā, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas pastāvēja pirms stāšanās spēkā Direktīva 1999/70/EK, pastāvēja Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē tāda pati tiesību norma kā šajā strīdā izskatāmais Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, tādas tiesību normas pieņemšana, īstenojot pamatnolīgumu, kāda tiek apstrīdēta apstrīd šajā lietā (Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 11. pants), nepieņemami samazina vispārējo aizsardzību, kas piešķirta darba ņēmējiem, ar kuriem atbilstoši valsts tiesībām ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku Pamatnolīguma 8. panta 1. un 3. punkta nozīmē, ja:
 - a) attiecīgais tiesību pasākums, kas ievieš pamatnolīgumu, tika pieņemts pēc Direktīvas 1999/70/EK transponēšanas termiņa beigām, bet kura *rationae temporis* iekļaujas tikai tie darba līgumi un attiecības, kas noslēgtas uz noteiktu laiku, kuras pastāvēja direktīvas spēkā stāšanās laikā vai kuras beidzās noteiktā laika periodā pirms tā stāšanās spēkā, bet pēc tam, kad bija beidzies direktīvas transponēšanas termiņš, savukārt, ekvivalentās tiesību normas, kuras pastāvēja iepriekš, neparedz ierobežotu piemērošanu laikā un tās ir attiecināmas uz viesiem darba līgumiem uz noteiktu laiku, kas tika noslēgti, pildīti vai beidzās dienā, kad spēkā stājās Direktīva 1999/70/EK un kad beidzās tās transponēšanas termiņš;
 - b) šis tiesību pasākums, kas ir vērst uz to, lai ieviestu pamatnolīgumu, ir piemērojams tikai uz tiem darba līgumiem uz noteiktu laiku, kurus, lai tos atbilstoši iepriekš minētā tiesību pasākumam uzskatītu par secīgiem, vienlaicīgi ir jāatbilst šādiem priekšnosacījumiem: 1) laika periods, kas pastāv starp to noslēgšanām, nevar nepārsniegt trīs mēnešus; un papildus 2) to kopējam ilgumam ir

jābūt vismaz divdesmit četri mēneši, sākot no brīža, kad stājās spēkā šis tiesību pasākums, neatkarīgi no tā cik reizes līgums tiek atjaunots, vai arī līgumu kopējais nodarbinātības laiks, divdesmit četru mēnešu laika periodā kopš tika noslēgts sākotnējais līgums, ir vismaz astoņpadsmit mēnešu garumā tādā gadījumā, ja sākotnējais līgums ir vismaz trīs reizes atjaunots, bet, savukārt, iepriekš pastāvējušās ekvivalentās tiesību normas neparedz šādus priekšnosacījumus un atšķirīgi iekļauj visus darba līgumus, kuri noslēgti uz noteiktu laiku (secīgos), neatkarīgi no nodarbinātības minimālā laika perioda un no minimālā līgumu atjaunošanas skaita;

- c) attiecīgais tiesību pasākums, kas ir vērsts uz to, lai piemērotu pamatnolīgumu, attiecībā uz darba ņēmēju uz noteiktu laiku aizsardzību saistībā ar to, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu atbilstoši pamatnolīgumam, paredz ka tiesiskās sekas, proti, ka darba līgumus, kuri noslēgti uz noteiktu laiku, atzīst par līgumiem, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku, iestājas sākot no dekrēta spēkā stāšanās brīža (*ex nunc*), savukārt, iepriekš pastāvējušās ekvivalentās tiesību normas paredz, ka līgumus uz noteiktu laiku var kvalificēt par līgumiem uz nenoteiktu laiku, sākot no brīža, kad tas tika pirmo reizi noslēgts (*ex tunc*)?
- 3) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai gadījumā, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas pastāvēja, pirms stājās spēkā Direktīva 1999/70/EK, kuras pamatlīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir tās neatņemama daļa, 5. klauzulas 1. panta nozīmē pastāv tāda pati tiesību norma kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, kas tiek izskatīts šajā lietā, nav atļauta iepriekš minētā vispārējā aizsardzības līmeņa samazināšana darba ņēmējiem uz noteiktu laiku, atbilstoši valsts tiesībām Pamatnolīguma 8. klauzulas 1. panta un 3. panta nozīmē, ņemot vērā to, ka valsts tiesiskajā regulējumā, pamatojoties uz vajadzību piemērot pamatnolīgumu, tiek pieņemta tāda tiesību norma kā Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 7. pants, kas tiek izskatīts šajā lietā un kas kā vienīgo aizsardzības veidu darba ņēmējiem uz noteiktu laiku pret ļaunprātīgu izmantošanu paredz pienākumu darba devējam samaksāt atlīdzību un atļaišanas pabalstu gadījumā, kurā ļaunprātīgā veidā tika noslēgti secīgi darba līgumi, kas noslēgti uz noteiktu laiku, ievērojot, ka:
- a) valsts tiesībās pienākums samaksāt atlīdzību un atļaišanas pabalstu ir paredzēts visos darba attiecību gadījumos un tas nav īpašā veidā vērsts uz to, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu atbilstoši pamatnolīgumam; un
- b) tiesiskās sekas, kas iestājas, piemērojot sākotnējās, ekvivalentās tiesiskās normas, ir tādas, ka secīgie darba līgumi, kas noslēgti uz noteiktu laiku, ir jāatzīst par līgumiem, kuri noslēgti uz nenoteiktu laiku?
- 4) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz visiem iepriekš uzdotiem jautājumiem, vai valsts tiesai, interpretējot valsts tiesisko regulējumu atbilstoši Direktīvai 1999/70/EK, nav jāpiemēro tādas tiesību normas noteikumi, kuri nav saderīgi ar tiem tiesību noteikumiem, kas paredzēti direktīvā, bet kuri tika pieņemti, ieviešot pamatnolīgumu, un atbilstoši kuriem, tiek samazināts vispārējais aizsardzības līmenis darba ņēmējiem,

kuri ir noslēguši līgumus uz noteiktu laiku, kurš ir paredzēts valsts tiesībās, kā, piemēram, Prezidenta dekrētā Nr. 164/2004, kurš klusējošā veidā un netieši (bet nepārprotami) neparedz attiecīgu aizsardzību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos, kad darba ņēmējs ir noslēdzis vienu darba līgumu uz noteiktu laiku, kura patiesais mērķis ir izmantot darba ņēmēja pakalpojumus, lai apmierinātu nevis pagaidu, izņēmuma vai steidzamas vajadzības, bet gan pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, un tā vietā ir jāpiemēro tāda pati tiesību norma, kura pastāvēja pirms direktīvas stāšanās spēkā, proti, tādus kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts?

- 5) Ja valsts tiesa uzskata, ka tiesību noteikums (šajā gadījumā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts), kas ir ekvivalents pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punktam, kas ir neatņemama Direktīvas 1999/70/EK daļa, principā ir piemērojams strīdā saistībā ar darba līgumu, kas noslēgts uz noteiktu laiku, balstoties uz kuru varētu noteikt, ka darba līgums — pat tad, ja tas ir tikai viens, — tika noslēgts kā darba līgums uz noteiktu laiku bez jebkāda objektīva iemesla saistībā ar tā raksturu, veidu un darbību raksturozīmēm, ir atzīstams par darba līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku:
- a) vai ar Kopienas tiesībām ir saderīgi valsts tiesai piemērot un interpretēt valsts tiesisko regulējumu tādā veidā, ka tiesiskais regulējums attiecībā uz darbu uz noteiktu laiku, lai apmierinātu sezonālo, periodisko, pagaidu, izņēmumu un papildu vajadzības un sociālās vajadzības (šajā gadījumā Likuma Nr. 3250/2004 tiesību noteikumi, publicēti Valsts oficiālajā vēstnesī FEK A' 124/7-7-2004), kas tika izmantots kā tiesiskais pamatojums, lai noslēgtu līgumu uz laiku, ir objektīvs iemesls visos gadījumos, kad tiek noslēgts šāds līgums, pat ja tie patiesībā apmierināja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības;
- b) vai ar Kopienas tiesībām ir saderīgi valsts tiesai interpretēt un piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram tiesību noteikums, kas aizliedz līgumus uz noteiktu laiku publiskā sektorā pārveidot par līgumiem uz nenoteiktu laiku, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka pie jebkuriem apstākļiem publiskajā sektorā ir pilnībā aizliegts līgumus uz noteiktu laiku pārveidot par līgumiem uz nenoteiktu laiku, pat ja šāds līgums ļaunprātīgā veidā tika noslēgts uz noteiktu laiku, proti, gadījumā, kurā tas apmierināja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, un vai valsts tiesai šādā gadījumā nav atstāta iespēja noteikt attiecīgo darba attiecību patieso tiesisko raksturu un atbilstīgi kvalificēt to kā darba līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku? Vai arī attiecīgo aizliegumu ir jāattiecinā tikai uz darba līgumiem, kas noslēgti uz noteiktu laiku, kuri faktiski tika noslēgti, lai apmierinātu pagaidu, neparedzētas, steidzamas, izņēmuma vai līdzīga īpaša veida vajadzības, un nevis uz gadījumiem, kad tie faktiski tika noslēgti, lai apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas vajadzības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Corte costituzionale (Itālija) 2008. gada 21. aprīļa rīkojumu — Presidente del Consiglio dei Ministri/Regione autonoma della Sardegna

(Lieta C-169/08)

(2008/C 171/35)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte costituzionale

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Presidente del Consiglio dei Ministri

Atbildētāja: Regione autonoma della Sardegna

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EK līguma 49. pants ir interpretējams tādā nozīmē, ka ar to nepieļauj piemērot tādu tiesību noteikumu, kāds ir paredzēts Sardīnijas Reģiona 2006. gada 11. maija Likuma Nr. 4 4. pantā (Noteikumi par ieņēmumiem, izdevumu pārrēķinu, sociālo politiku un attīstību), kā tas tika grozīts ar Sardīnijas Reģiona 2007. gada 29. maija Likuma Nr. 2 (Noteikumi par Reģiona gada un ilglaicīga budžeta izveidi — 2007. gada Finanšu likums) 3. panta 3. punktu, un ar kuru reģionālais nodoklis gaisa kuģiem, kuri tūrisma nolūkā veic pietāšanos, tiek piemērots tikai tiem uzņēmumiem, kuru nodokļu rezidence atrodas ārpus Sardīnijas reģiona teritorijas un kuri, nodarbojoties ar “vispārēju gaisa kuģu aviāciju”, gaisa kuģi izmanto, pārvadājot personas?
- 2) Vai Sardīnijas Reģiona 2006. gada 11. maija Likuma Nr. 4 4. pantā, kā tas tika grozīts ar Sardīnijas Reģiona 2007. gada 29. maija Likuma Nr. 2 3. panta 3. punktu, paredzot reģionālā nodokļa piemērošanu gaisa kuģiem, kuri tūrisma nolūkā veic pietāšanos, tikai tiem uzņēmumiem, kuru nodokļu rezidence atrodas ārpus Sardīnijas reģiona teritorijas un kuri, nodarbojoties ar “vispārēju gaisa kuģu aviāciju”, gaisa kuģi izmanto, pārvadājot personas, EK līguma 87. panta nozīmē ir uzskatāms par valsts atbalstu uzņēmumiem, kuri veic šo pašu darbību, bet kuru nodokļu rezidence atrodas Sardīnijas reģionā?
- 3) Vai EK līguma 49. pants ir interpretējams tādā nozīmē, ka ar to nepieļauj piemērot tādu tiesību noteikumu, kāds ir paredzēts Sardīnijas Reģiona 2006. gada 11. maija Likuma Nr. 4 4. pantā, kā tas tika grozīts ar Sardīnijas Reģiona 2007. gada 29. maija Likuma Nr. 2 3. panta 3. punktu, un ar kuru reģionālais nodoklis izpriecu kuģiem, kas tūrisma nolūkā veic pietāšanos, tiek piemērots tikai tiem uzņēmumiem, kuru nodokļu rezidence atrodas ārpus Sardīnijas reģiona teritorijas un kuri nodarbojas ar izpriecu kuģu saimnieciskām darbībām, tostarp nododot tos trešo personu rīcībā?
- 4) Vai Sardīnijas Reģiona 2006. gada 11. maija Likuma Nr. 4 4. pants, kā tas tika grozīts ar Sardīnijas Reģiona 2007. gada

29. maija Likuma Nr. 2 3. panta 3. punktu, ar kuru tiek paredzēts, ka reģionālais nodoklis izpriecu kuģiem, kas tūrisma nolūkā veic pietāšanos, ir piemērojama tikai tiem uzņēmumiem, kuru nodokļu rezidence atrodas ārpus Sardīnijas reģiona teritorijas un kuri nodarbojas ar izpriecu kuģu saimnieciskām darbībām, tostarp nododot tos trešo personu rīcībā, EK līguma 87. panta nozīmē ir uzskatāms par valsts atbalstu uzņēmumiem, kuri veic šo pašu darbību, bet kuru nodokļu rezidence atrodas Sardīnijas reģionā?

Prasība, kas celta 2008. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-171/08)

(2008/C 171/36)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Montaguti, P. Guerra e Andrade un M. Telles Romão)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atstādama spēkā īpašās tiesības, kas valstij un citām publisko tiesību juridiskām personām ir uzņēmumā Portugal Telecom S.A saistībā ar valsts īpašām akcijām (golden shares) Portugal Telecom S.A, Portugāles Republika nav izpildījusi EKL 56. un 43. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugāles valstij pieder 500 īpašās akcijas (golden shares) Portugal Telecom S.A. (PT). Šīs akcijas valstij piešķir veto tiesības attiecībā uz lēmumiem par akcionāru kopsapulces vadības ievēlēšanu, revīzijas komitejas priekšsēdētāja un oficiālā revidenta ievēlēšanu, finanšu gada rezultātu piemērošanu, statūtu grozījumiem kapitāla palielināšanu, priekšrocības tiesību ierobežošanu un atcelšanu, obligāciju un citu vērtspapīru emisiju, sabiedrības vispārīgo mērķu un politikas pamatprincipu noteikšanu, citu sabiedrību līdzdalības politikas vispārējo principu noteikšanu, juridiskās adreses maiņas atļaušanu un atļaujas piešķiršanu iegādāties akcijas, kas atbilst vairāk kā 10 % no pamatkapitāla, akcionāriem, kuri tieši vai netieši veic darbību, kura konkurē ar PT kontrolēto sabiedrību darbību, kā arī veto tiesības attiecībā uz vienu trešdaļu no valdes locekļu skaita, tai skaitā noteikti valdes priekšsēdētāju.

Komisija uzskata, ka šīs veto tiesības ir kapitāla brīvas aprites un brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums. Šie pasākumi ir šķērslis tiešiem ieguldījumiem PT, portfeļa ieguldījumiem un brīvības veikt uzņēmējdarbību īstenošanai.

Minētās valsts īpašās tiesības ir valsts pasākumi, jo īpašās akcijas neizriet no parastās sabiedrību tiesību piemērošanas.

Minētās *golden shares* nav saistītas ar leģitīmiem vispārējo interešu mērķiem un it īpaši ar tiem, uz kuriem atsaucas Portugāles valsts, proti, sabiedrības drošību un sabiedrisko kārtību, kabeļu un vara tīklu uzturēšanu un PT darbību kontinuitāti vairum- un mazumtirdzniecībā, sabiedrisko pakalpojumu koncesijām, telekomunikāciju tirgus regulēšanas modeli un iespējamiem kapitāla tirgus traucējumiem.

Katrā ziņā Portugāles valsts nav ievērojusi samērīguma principu, jo strīdīgie pasākumi nav piemēroti izvērzīto mērķu sasniegšanai un pārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Østre Landsret (Dānija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — NCC Construction Danmark A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-174/08)

(2008/C 171/37)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: NCC Construction Danmark A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens "gadījuma rakstura darījumi ar nekustamo īpašumu" Sestās PVN direktīvas (⁽¹⁾) 19. panta 2. punkta otrajā teikumā ir interpretējams kā tāds, kas attiecas uz būvniecības uzņēmuma darbībām, kam ir piemērojams PVN saistībā ar vēlāku nekustamā īpašuma, ko būvniecības uzņēmums ir uzbūvējis par saviem līdzekļiem, pārdošanu kā darbību, kas ir pilnībā apliekama ar PVN ar mērķi to pārdot tālāk?
- 2) Lai atbildētu uz 1. jautājumu, vai ir nozīme tam, kādā mērā pārdošanas darījumi, aplūkojot tos atsevišķi, ir saistīti ar preču un pakalpojumu, kam piemērojams PVN, izmantošanu?
- 3) Vai ar PVN tiesību neitralitātes principu ir saderīgs tas, ka būvniecības uzņēmumam, kam atbilstoši attiecīgās dalībvalsts

tiesību aktiem — balstoties uz Sestās direktīvas 5. panta 7. punktu un 6. panta 3. punktu — ir pienākums maksāt PVN par saviem iekšējiem pirkumiem saistībā ar ēkas būvniecību par saviem līdzekļiem ar mērķi to pārdot tālāk, ir tikai daļējas tiesības atskaitīt PVN par vispārējiem izdevumiem, kuri radušies būvniecības dēļ, ja vēlāka nekustamā īpašuma pārdošana saskaņā ar dalībvalsts PVN tiesību aktiem ir atbrīvota no PVN, pamatojoties uz Sestās PVN direktīvas 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu, lasot kontekstā ar F pielikuma 16. punktu?

(⁽¹⁾) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Grieķija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Lieta C-180/08)

(2008/C 171/38)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Efeteio Thessaloniki

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Maria Kastrinaki

Atbildētāja: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda dalībvalsts pilsoņa gadījumā, kurš uzrāda diplomu, uz kuru kā tādu attiecas Direktīva 89/48/EEK, un kuru ir nodarbinājusi publisko tiesību juridiska persona un kurš, saskaņā ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts atbilstoši privāttiesībām, strādā šajā uzņēmumā dalībvalstī reglamentētā profesijā, kā arī no amata pakāpes un atalgojuma lieluma aspekta ir sasniedzis progresu savā karjerā, izmantojot šo diplomu, kompetentās valsts iestādes ir tiesīgas šīs direktīvas 1., 2., 3. un 4. panta nozīmē, interpretējot tos atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 149. un 150. pantam, liegt šai personai tiesības veikt šādu profesionālo darbību, pamatojoties tikai uz to, ka šīs uzņēmošās

dalībvalsts iestādes nav tiesīgas atzīt akadēmisko līdzvērtību tādām diplomām, kas tika iesniegtas ar mērķi noteikt šādam diplomam atbilstīgu amata kategoriju un atalgojuma līmeni, balstoties tikai uz to, ka minēto diplomu izcelsmes dalībvalsts iestāde izsniedza pēc tādas izglītības iegūšanas, kuras lielākā daļa — saskaņā ar franšīzes līgumu — tika pabeigta uzņemošās dalībvalsts iestādē, kura, neskatoties uz to, ka tā brīvi darbojas uzņemošajā dalībvalstī, nav atzīta par izglītības iestādi atbilstoši tās vispārējiem tiesību noteikumiem?

- 2) Vai kompetentajām iestādēm ir tiesības saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/1992 –, interpretējot to atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 39. panta 1. punktam, 40. panta 1. punktam, 43. pantam, 47. panta 1. punktam, 49. pantam un 55. pantam, liegt dalībvalsts pilsonim, kuru saskaņā ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts atbilstoši privāttiesībām, nodarbina publisko tiesību juridiska persona un kuram ir piešķirta licence veikt profesionālās darbības saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/1992 –, tam piešķirtajā licencē paredzētās tiesības veikt attiecīgo profesionālo darbību, pamatojoties uz to, ka nav atzīta viņa diploma līdzvērtība?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grieķija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Lieta C-186/08)

(2008/C 171/39)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Maria Kastrinaki

Atbildētāja: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Prejudiciālie jautājumi

Vai kompetentajām iestādēm ir tiesības saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/

1992 –, interpretējot to atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 39. panta 1. punktam, 40. panta 1. punktam, 43. pantam, 47. panta 1. punktam, 49. pantam un 55. pantam, liegt dalībvalsts pilsonim, kurš ir ieguvis tādu diplomu, uz kuru ir piemērojama Direktīva, un kuru saskaņā ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts atbilstoši privāttiesībām, nodarbina publisko tiesību juridiska persona un kuram, pirmkārt, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir izsniegušas atļauju izmantot attiecīgo diplomu, un, otrkārt, uzņemošās dalībvalsts kompetentās iestādes ir piešķirušas licenci veikt profesionālo darbību saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/1992 –, turpināt karjeru — skatoties no amata līmeņa un atalgojuma apmēra, proti, attiecīgi ieceļot to par valsts ierēdni, par kuru var kļūt, ja ir iegūta augstākā izglītība, kā rezultātā maksājot tam attiecīgu atalgojumu –, pamatojoties vienīgi uz to, ka nevar atzīt izcelsmes valstī iegūtā diploma akadēmisko līdzvērtību, jo daļa no mācībām — saskaņā ar franšīzes līgumu — tika pabeigtas uzņemošās dalībvalsts privātā mācību iestādē, kura nav atzīta par izglītības iestādi atbilstoši tās vispārējiem tiesību noteikumiem?

Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-190/08)

(2008/C 171/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un R. Troosters)

Atbildētājs: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK (¹) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, un jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Nīderlandei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 10. oktobrī.

(¹) OV L 304, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Lietuvos Aukščiausiojis Teismas (Lietuvos Republika) 2008. gada 14. maija rīkojumu — Inga Rinau

(Lieta C-195/08)

(2008/C 171/42)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-191/08)

(2008/C 171/41)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja:: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durandē un A. Caeiros)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK (¹) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, prasības, Portugāles Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 38. panta 1. daļā paredzētos pienākumus;
- pakārtoti — atzīt, ka, nepaziņojot šos aktus Komisijai, Portugāles Republika katrā ziņā nav izpildījusi iepriekš minētās Direktīvas 2004/83/EK 38. panta 1. daļā paredzētos pienākumus;
- piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 10. oktobrī.

(¹) OV L 304, 12. lpp.

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiojis Teismas

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Inga Rinau

Trešā persona: Michael Rinau

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ieinteresētā puse Regulas Nr. 2201/2003 (¹) 21. panta izpratnē var lūgt tiesas sprieduma neatzīšanu, ja pieteikums par sprieduma atzīšanu nav bijis iesniegts?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādā veidā valsts tiesai, izskatot pieteikumu par sprieduma neatzīšanu, ko iesniegusi persona, pret kuru minētais spriedums ir izpildāms, ir jāpiemēro Regulas Nr. 2201/2003 31. panta 1. punkts, kurā ir noteikts, ka “[...] šajā tiesvedības posmā personai, pret kuru lūgta izpilde, un bērnam nav tiesību ne uz kādiem iesniegumiem attiecībā uz pieteikumu [iesniegt apsvērumus]”?
- 3) Vai valsts tiesai, kurai persona, kam ir vecāka atbildība, iesniegusi pieteikumu, lūdzot neatzīt izcelsmes dalībvalsts tiesas spriedumu par pie viņas dzīvojošā bērna atpakaļatdošanu izcelsmes dalībvalstī, par ko izsniegta apliecība atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 42. pantam, ir jāizskata šis pieteikums, pamatojoties uz Regulas Nr. 2201/2003 III nodaļas 1. un 2. iedaļas noteikumiem, kā paredzēts Regulas Nr. 2201/2003 40. panta 2. punktā?
- 4) Ko nozīmē Regulas Nr. 2201/2003 21. panta 3. punktā definētais nosacījums “neskarot 4. iedaļu”?
- 5) Vai tas, ka izcelsmes dalībvalsts tiesa pieņem lēmumu par bērna atpakaļatdošanu un izsniedz Regulas Nr. 2201/2003 42. pantā paredzēto apliecību pēc tam, kad dalībvalsts, kura bērns ir nelikumīgi aizturēts, tiesa pieņēmusi lēmumu par bērna atdošanu atpakaļ izcelsmes valstī, atbilst Regulas Nr. 2201/2003 mērķiem un tajā paredzētajām procedūrām?

6) Vai Regulas Nr. 2201/2003 24. pantā paredzētais aizliegums pārbaudīt izcelsmes tiesas kompetenci nozīmē, ka valsts tiesai, kurai iesniegts pieteikums par ārvalsts tiesas sprieduma atzīšanu vai neatzīšanu un kura nevar pārbaudīt izcelsmes dalībvalsts tiesas kompetenci un nav konstatējusi citus Regulas Nr. 2201/2003 23. pantā noteiktos pamatojumus spriedumu neatzīšanai, ir jāatzīst izcelsmes dalībvalsts tiesas spriedums par bērna atpakaļatdošanu pat gadījumā, ja izcelsmes dalībvalsts tiesa nav ievērojusi procedūru, kas paredzēta regulā, lai izlemtu jautājumus par bērna atpakaļatdošanu?

(¹) Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu, OV L 338, 1. lpp.

Prasītāja uzskata, ka pieejas liegšanu vienīgi sniegadēju instruktoru profesijai nevar pamatot, ievērojot personu brīvas pārvietošanās, pakalpojumu sniegšanas brīvības un tiesību veikt uzņēmējdarbību pamatprincipus. Komisija turklāt uzskata, ka Tiesas judikatūrā noteiktie četri kumulatīvie atkāpes nosacījumi, lai pamatotu iespējamu šo principu ierobežošanu — nediskriminācija, primārs vispārējo interešu iemesls, piemērotība izvirzītā mērķa sasniegšanas garantēšanai un samērīguma principa ņemšana vērā — nav izpildīti.

(¹) Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/51/EEK par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, lai papildinātu Direktīvu 89/48/EEK (OV L 209, 25. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 15. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-200/08)

(2008/C 171/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Bordes un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, liedzot Vācijas un Lielbritānijas sniegadēja instruktoriem apmācīt šo disciplīnu Francijā un 1995. gada 4. maija grozītajos noteikumos neminot sniegadēja instruktoru diplomus, kas iegūti citās dalībvalstīs, Francijas Republika nav izpildījusi gan EK līguma 39., 43. un 49. pantā, gan Direktīvas 92/51/EEK (¹) 6. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai gan vairākās dalībvalstīs slēpošanu un sniega dēļošanu var apmācīt profesionāļi, kas ir saņēmuši atšķirīgu apmācību, Francijā sniega dēļošanu var apmācīt tikai slēpošanas instruktori.

Prasība, kas celta 2008. gada 20. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-209/08)

(2008/C 171/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāve — Maria Condou Durande)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izdotas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm (¹), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 17. pants;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2006. gada 5. augustā. Tomēr šīs prasības iesniegšanas datumā atbildētāja vēl arvien nebija veikusi vajadzīgos pasākumus, lai transponētu direktīvu, vai, jebkurā gadījumā, tā nebija tos darījusi zināmus Komisijai.

(¹) OV L 261, 19. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 23. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-223/08)

(2008/C 171/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāve — C. Huvelin)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvas 2006/100/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas personu pārvietošanās brīvības jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos (¹), prasības, vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šīs direktīvas 2. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/100/EK transponēšanas termiņš beidzās Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai datumā, proti, 2007. gada 1. janvārī. Prasības celšanas datumā vēl nevienu transponēšanas aktu prasītāja nav pieņēmusi vai paziņojusi Komisijai.

(¹) OV L 363, 141. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 23. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-224/08)

(2008/C 171/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāve — C. Huvelin)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/100/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas personu pārvietošanās brīvības jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos (¹), vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 2. pants;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2006/100/EK transponēšanai beidzās Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās Eiropas Savienībai datumā, proti, 2007. gada 1. janvārī. Tomēr šīs prasības iesniegšanas datumā atbildētāja vēl arvien nebija veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai pilnībā transponētu direktīvu, it īpaši, attiecībā uz medikū, advokātu un arhitektu profesijām.

(¹) OV L 363, 141. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 28. novembra rīkojums (Juzgado de lo Social nº 3 de Valladolid (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vicente Pascual García/Confederación Hidrográfica del Duero

(Lieta C-87/06) (¹)

(2008/C 171/47)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 121, 20.5.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 26. februāra rīkojums (Monomeles Protodikeio Veroias (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Georgios Diamantis/FANCO AE

(Lieta C-315/06) ⁽¹⁾

(2008/C 171/48)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 27. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-235/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/51)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 140, 23.6.2007.

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2008. gada 7. aprīļa rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-424/06) ⁽¹⁾

(2008/C 171/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 310, 16.12.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 5. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-325/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/52)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2008. gada 28. janvāra rīkojums (Kammarrätten i Jönköping (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mattias Jalkhed/Jordbruksverket

(Lieta C-18/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/50)

Tiesvedības valoda — zviedru

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 56, 10.3.2007.

Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 11. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-347/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/53)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 223, 22.9.2007.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Tiesneša norīkošana, lai aizstātu Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju pagaidu noregulējuma tiesneša statusā

(2008/C 171/54)

2008. gada 12. jūnijā Pirmās instances tiesa saistībā ar tiesneša Kuka [Cook] demisiju nolēma grozīt 2007. gada 19. septembra lēmumu un saskaņā ar Reglamenta 106. pantu, lai aizstātu Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju viņa prombūtnes laikā vai tad, ja viņš nevar piedalīties, nolēma norīkot tiesnesi Papasavu [Papasavvas] kā pagaidu noregulējuma tiesnesi uz laiku no 2008. gada 1. jūlija līdz 2009. gada 30. jūnijam.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 21. maijā spriedums — Belfass/Padome

(Lieta T-495/04) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Kopienas uzaicinājuma uz konkursu procedūra — Acīmredzama materiālā kļūda — Piešķiršana piedāvājumam ar vislabāko cenas un vērtības attiecību — Pārmērīgi zemas cenas piedāvājums — Regulas (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 139. panta 1. punkts — Iebilde par prettiesiskumu — Specifikācijas — Pieņemamība)

(2008/C 171/55)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Belfass SPRL, Forest (Beļģija) (pārstāvis — L. Vogel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — B. Driessen un A. Vitro)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 13. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīti divi prasītāja iesniegtais piedāvājumi sakarā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā UCA-033/04, un, otrkārt, prasība atlīdzināt prasītāja Padomes rīcības rezultātā iespējamo ciesto zaudējumu.

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 13. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīti Belfass SPRL piedāvājumi uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā UCA-033/04 ietvaros, tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīts Belfass piedāvājums 2. kārtā;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 57, 5.3.2005.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. maija spriedums — NewSoft Technology/ITSB — Soft (“Presto! BizCard Reader”)

(Lieta T-205/06) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības pasludināšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “Presto! BizCard Reader” — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “Presto” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

(2008/C 171/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NewSoft Technology Corp., Taipeja (Taivāna) (pārstāvis — M. Dirksen Schwanenland, U. von Sothen un M. Di Stefano, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Soft, SA, Madride (Spānija) (pārstāvji — A. Velázquez Ibáñez un P. Merino Baylos, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 19. maija lēmumu lietā R 601/2005-2 attiecībā uz spēkā neesamības pasludināšanas procesu starp Soft, SA un NewSoft Technology Corp.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) NewSoft Technology Corp. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 237, 30.9.2006.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. maija spriedums — Ott u.c./Komisija

(Lieta T-250/06 P) (¹)

(Apelācija — Pretapelācija — Pieņemamība — Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2004. gada paaugstināšana amatā — Paoritātes punktu piešķiršana — Vispārēji Civildienesta noteikumu 45. panta īstenošanas noteikumi — Iebilde par prettiesiskumu — Pamatojuma aizstāšana — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir nepamatota un daļēji ir pamatota — Izskatāms strīds — Prasības noraidīšana)

(2008/C 171/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Martial Ott, Oberanven (Luksemburga), Fernando Lopez Tola, Luksemburga (Luksemburga), un Francis Weiler, Itzig (Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. Berardis-Kayser un D. Martin)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 30. jūnija rīkojumu lietā F-87/05 Ott u. c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), lai panāktu šī rīkojuma atcelšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 30. jūnija rīkojumu lietā F-87/05 Ott u.c./Komisija atcelt tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīta prasība, ko bija iesniedzis Francis Weiler;
- 2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) pretapelācijas sūdzību noraidīt;
- 4) prasību, ko ir iesniedzis Francis Weiler un kas iesniegta Civildienesta tiesā ar numuru F-78/05, noraidīt;
- 5) Martial Ott, Fernando Lopez Tola un Francis Weiler sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā, kā arī atlīdzina četras piektdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem. Komisija sedz vienu piektdaļu no tiesāšanās izdevumiem, kas radušies šajā tiesvedībā;
- 6) Francis Weiler un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Civildienesta tiesā.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 22. maija spriedums — Radio Regenbogen Hörfunk in Baden/ITSB (“RadioCom”)

(Lieta T-254/06) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “RadioCom” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2008/C 171/58)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Radio Regenbogen Hörfunk in Baden Geschäftsführungs-GmbH, Manheima (Vācija) (pārstāvis — W. Göpfert, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 7. jūlija lēmumu (lieta R 1266/2005-1) attiecībā uz vārdiskas preču zīmes “RadioCom” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Radio Regenbogen Hörfunk in Baden Geschäftsführungs-GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 261, 28.10.2006.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 19. maija rīkojums — TF1/Komisija**(Lieta T-144/04) (¹)**

(Prasība atcelt tiesību aktu — Komisijas lēmums, ar ko daži pasākumi, kurus Francijas Republika veikusi France 2 un France 3 labā, ir kvalificēti kā ar kopējo tirgu saderīgs valsts atbalsts — Termins prasības celšanai — Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nepieņemamība)

(2008/C 171/60)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās instances tiesas 2008. gada 21. maija spriedums — Enercon/ITSB ("E")**(Lieta T-329/06) (¹)**

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "E" reģistrācijas pieteikums — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Atšķirtspējas neesamība — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)

(2008/C 171/59)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Enercon GmbH, Aurich (Austrija) (pārstāvis — sākotnēji R. Böhm, vēlāk R. Böhm un U. Sander, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 8. septembra lēmumu lietā R 394/2006-1 attiecībā uz vārdiskas preču zīmes "E" kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Enercon GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Télévision française 1 SA (TF1), Nanterre (Francija) (pārstāvji — J.-P. Hordies un C. Smits, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Buendía Sierra, N. Niejahr un C. Giolito)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Francijas Republika (pārstāvis — G. de Bergues)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2003. gada 10. decembra Lēmumu 2004/838/EK par valsts atbalstu, ko Francija piešķirusi France 2 un France 3 (OV 2004, L 361, 21. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Télévision française 1 SA (TF1) sedz pati savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 168, 26.6.2004.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. aprīļa rīkojums —
Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Komisija**(Lieta T-302/04) ⁽¹⁾

(Šķīrējklauzula — Eiropas informācijas punkta izveide —
Komisijas un prasītājas noslēgts līgums — Acīmredzama
Pirmās instances tiesas kompetences neesamība — Acīmre-
dzami nepamatota prasība)

(2008/C 171/61)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maison de l'Europe Avignon Méditerranée, Aviņona
(Francija) (pārstāvis — F. Martineau, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J.-F. Pasquier
un E. Manhaeve)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar šķīrējklauzulu, piespīest Komisijai
samaksāt prasītājai summu EUR 394 066,76 apmērā sakarā ar
tās iespējamo līgumsaistību neizpīdi, kuras izriet no līguma par
Eiropas informācijas punkta izveidi Aviņonā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Maison de l'Europe Avignon Méditerranée atlīdzina tiesāšanās
izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 13. maija rīkojums —
SNIV/Komisija**(Lieta T-327/04) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Termiņš
prasības celšanai — Termiņa sākuma brīdis — Kodolīga pazi-
ņojuma publicēšana Oficiālajā Vēstnesī — Interneta vietne —
Nepieņemamība)

(2008/C 171/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Syndicat national de l'industrie des viandes (SNIV), Parīze
(Francija) (pārstāvji — N. Coutrelis un S. Henneresse, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji —
D. Triantafyllou un A. Stobiecka-Kuik)

Priekšmets

Līgums atcelt Komisijas 2004. gada 30. marta lēmumu C
(2004) 936 galīgajā redakcijā attiecībā uz Francijas iestāžu valsts
atbalsta pasākumiem, lai finansētu dīrāšanas sabiedriskos pakal-
pojumus (valsts atbalsts Nr. 515/2003 — Francija).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Syndicat national de l'industrie des viandes (SNIV) sedz savus
tiesāšanās izdevumus pati un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izde-
vumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 273, 6.11.2004.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 30. janvāra rīkojums —
Arktouros/Komisija**(Lieta T-260/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (EK) Nr. 1655/2000 —
Ekoloģiskam projektam piešķirta finanšu atbalsta atcelšana
— Lēmums, ar kuru tika izbeigts projekts un izdots rīkojums
atmaksāt iepriekš pārskaitītās summas — Apstiprinošs akts
— Prasības celšanai noteiktā termiņa izbeigšanās —
Nepieņemamība)

(2008/C 171/63)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Etairia prostasias kai diacheirisis fysikou perivallontos kai
agrias zoīs Arktouros, Thessalonique (Grieķija) (pārstāvji —
N. Korogiannakis un N. Keramidas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis —
M. Konstantinidis)

Priekšmets

Komisijas 2006. gada 6. jūlija Lēmuma E (2006) 3181, galīgā redakcija, ar kuru, pirmkārt, tika izbeigts projekts attiecībā uz saglabāšanas darbībām *Pinde septentrional* nacionālajā parkā (Grieķija) (Ellas — LIFE03/NAT/GR/000089) un, otrkārt, tika izdots rīkojums atmaksāt prasītājam iepriekš pārskaitīto Kopienas finansiālo palīdzību, kas tam tika piešķirta, īstenojot Komisijas 2003. gada 4. septembra Lēmumu C (2003) 2919, galīgā redakcija, atcelšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu,
- 2) Etairia prostasias kai diacheirisis fysikou perivallontos kai agrias zoīs Arktouros sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 21. maija rīkojums — Kronberger/Parlaments

(Lieta T-18/07) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Akts par Eiropas Parlamenta ievēlēšanu — Termins prasības celšanai — Pirmās instances tiesas kompetences neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 171/64)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hans Kronberger, Vīne (Austrija) (pārstāvis — W. Weh, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krück, N. Lorenz un M. Windisch)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta 2005. gada 28. aprīļa lēmumu, ar ko kā nepamatoti nav ņemti vērā prasītāja iebildumi par Andreas Mölzer ievēlēšanu par Eiropas Parlamenta deputātu, kas iesniegti saskaņā ar 1976. gada 20. septembra Akta par pārstāvju ievēlēšanu Asamblejā tiesās vispārējās vēlēšanās 12. panta normām.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Hans Kronberger atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tajā skaitā tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 69, 24.3.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums — Lactalis Gestion Lait un Lactalis Investissements/Padome

(Lieta T-29/07) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2006/112/EK — Pirmās PVN direktīvas atcelšana — Daļēja atcelšana — Individuālas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 171/65)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lactalis Gestion Lait SNC, Laval (Francija), un Lactalis Investissements SNC (Laval) (pārstāvis — A. Philippart, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — A.-M. Colaert un M. Iosifidou)

Priekšmets

Lūgums atcelt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 411. panta 1. punktu tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts Padomes 1967. gada 11. aprīļa Pirmās direktīvas 67/227/EEK par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OV 1967, 71, 1301. lpp.) ceturtais un astotais apsvērums un 1. panta pirmā un trešā daļa

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) par Komisijas un Spānijas Karalistes pieteikumiem par iestāšanos lietā nelem;

3) Lactalis Gestion Lait SNC un Lactalis Investissements SNC atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 69, 24.3.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 8. maija rīkojums — Frankin u.c./Komisija

(Lieta T-92/07 P) (¹)

(Apelācijas sūdzība — Civildienests — Ierēdņi un pagaidu darbinieki — Pensija — Tiesību uz pensiju pārvešana — Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2008/C 171/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Jacques Frankin, Sorée (Beļģija) un 482 citi Eiropas Kopienų Komisijas ierēdņi un pagaidu darbinieki, kuru uzvārdi iekļauti šī sprieduma pielikumā (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Preteībā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. Berardis-Kayser un D. Martin)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 16. janvāra spriedumu lietā F-3/06 Frankin u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), lūdzot atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Jacques Frankin un 482 citi Komisijas ierēdņi un pagaidu darbinieki, kuru uzvārdi iekļauti šī sprieduma pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus paši un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

(¹) OV C 117, 26.5.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 5. maija rīkojums — Pathé Distribution/Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra

(Lieta T-239/07) (¹)

(Šķīrējklauzula — Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2008/C 171/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Pathé Distribution SAS, Parīze (Francija) (pārstāvis — P. Deprez, advokāts)

Atbildētāja: Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra (pārstāvji — H. Monet, pārstāvis, kam palīdz J.-L. Fagnart, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūras 2007. gada 8. maija lēmumu, ar kuru tiek izbeigts līgums Nr. 2006-0912-0304D1021001FD1507, un, otrkārt, prasība piespriest Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūrai samaksāt prasītājam EUR 9 737 atbilstoši minētajam līgumam

Rezolutīvā daļa:

- 1) vairs nepastāv pamats lemt par prasību;
- 2) Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 8.9.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 28. aprīļa rīkojums — Grohe/ITSB — Compañía Roca Radiadores ("ALIRA")

(Lieta T-315/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2008/C 171/68)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grohe AG, Hemer (Vācija) (pārstāvis — A. Lensing-Kramer, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Weberndörfer)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Compañía Roca Radiadores, SA, Barcelona (Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 19. jūnija lēmumu (lieta R 850/2006-4) attiecībā uz iebildumu procesu starp Grohe AG un Compañía Roca Radiadores, SA.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas;
- 2) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 235, 6.10.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 17. aprīļa rīkojums — Dimos Kerateas/Komisija

(Lieta T-372/07) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Termiņi — Nepieņemamība)

(2008/C 171/69)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dymos Kerateas (Grieķija) (pārstāvji — A. Papakonstantinou un M. Chaïntarlis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un A. Steiblytė)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2004. gada 22. decembra Lēmumu C (2004) 5611 par Kohēzijas fonda finanšu atbalsta piešķiršanu projektam par atkritumu apsaimniekošanu Attica apdzīvotajā vietā (Grieķija) īstenošanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Dimos Kerateas atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. februāra rīkojums — Earth Products/ITSB — Meynard Designs ("EARTH")

(Lieta T-389/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Reģistrācijas atteikums — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2008/C 171/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Earth Products Inc., Carlsbad (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — M. Graf, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Meynard Designs Inc., Waltham (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — E. Cornu un E. De Gryse, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 9. augusta lēmumu (lieta R 1590/2006-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp Meynard Designs Inc. un Earth Products Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 297, 8.12.2007.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 8. aprīļa rīkojums — Kipra/Komisija

(Apvienotās lietas T-54/08 R, T-87/08 R, T-88/08 R un no T-91/08 R līdz T-93/08 R)

(Pagaidu noregulējums — Paziņojums par konkursu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2008/C 171/71)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (pārstāvis — P. Kliridis)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. van Nuffel un I. Zervas)

Priekšmets

Pieteikums apturēt vairāku Komisijas pieņemto paziņojumu par konkursu īstenošanu, kuri ir paredzēti, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību enerģētikas, vides, lauksaimniecības, telekomunikāciju, izglītības, kā arī ražas novākšanas un apūdeņošanas nozarē.

Rezolutīvā daļa:

- 1) šī rīkojuma izdošanai apvienot lietas T-54/08 R, T-87/08 R, T-88/08 R un no T-91/08 R līdz T-93/08 R;
- 2) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 3) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 11. aprīļa rīkojums — Kipra/Komisija

(Lieta T-119/08 R)

(Pagaidu noregulējums — Paziņojums par konkursu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2008/C 171/72)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (pārstāvis — P. Kliridis)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. van Nuffel un I. Zervas)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas pieņemtā paziņojuma par konkursu īstenošanu, kurš ir paredzēts, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību liellopu audzēšanas nozarē.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 11. aprīļa rīkojums — Kipra/Komisija

(Lieta T-122/08 R)

(Pagaidu noregulējums — Paziņojums par konkursu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2008/C 171/73)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (pārstāvis — P. Kliridis)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. van Nuffel un I. Zervas)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas pieņemtā paziņojuma par konkursu īstenošanu, kurš ir paredzēts, lai veicinātu Kipras ziemeļdaļas ekonomisko attīstību saistībā ar programmas vadības vienības izveidi, kas atbalstītu investīciju projektu īstenošanu ūdens apgādes, notekūdeņu un cieta atkritumu nozarē.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Prasība, kas celta 2008. gada 21. aprīlī — Victor Guedes-Indústria e Comércio/ITSB — Consorci de l'Espai Rural de Gallecs ("GALLECS")

(Lieta T-151/08)

(2008/C 171/74)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Victor Guedes-Indústria e Comércio, SA, Lisabona (Portugāle) (pārstāvis — B. Braga da Cruz, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, Barselona (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 16. janvāra lēmumu lietā R 986/2007-2;
- uzdot ITSB atteikt Kopienas preču zīmes Nr. 3 710 597 reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 31. klasē, un
- piespriest otrai procesa Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "GALLECS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 31. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 710 597

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiska preču zīme "GALLO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; valsts grafiska preču zīme "GALLO AZEITE NOVO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; valsts grafiska preču zīme "AZEITE GALLO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; valsts preču zīme "GALLO AZEITE NOVO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; Kopienas grafiska preču zīme "GALLO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē.

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo apstrīdētā preču zīme ir līdzīga agrākajām preču zīmēm un tās izmantošana kaitētu to atšķirtspējai, ievērojot ierasto praksi attiecībā uz attiecīgo uzņēmējdarbības jomu, kā arī citus lietas apstākļus.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 24. aprīlī iesniegusi R par Civildienesta tiesas 2008. gada 19. februāra rīkojumu lietā F-49/07, R/Komisija

(Lieta T-156/08 P)

(2008/C 171/75)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: R, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — Y. Minatchy, avocat)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2008. gada 19. februāra rīkojumu lietā F-49/07;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē izvirzītos prasījumus atcelt tiesību aktu un atlīdzināt zaudējumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza atcelt Civildienesta tiesas (CDT) rīkojumu, ar kuru kā nepieņemama tika noraidīta prasība, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja bija lūgusi, pirmkārt, atcelt visu tās pārbaudes laiku, kā arī visus šajā sakarā pieņemtos aktus, tostarp ziņojumu pēc pārbaudes laika izbeigšanās, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus par it kā ciesto kaitējumu.

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas, pirmkārt, uz savu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, jo CDT nebija ņēmusi vērā dažus tās iesniegtos pierādījumus un dokumentus, un, otrkārt, CDT Reglamenta un Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu kļūdainu interpretāciju. Apelācijas sūdzības iesniedzēja min arī acīmredzamas kļūdas fakti novērtējumā.

Prasība, kas celta 2008. gada 28. aprīlī — Paroc/ITSB — (“INSULATE FOR LIFE”)

(Lieta T-157/08)

(2008/C 171/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Paroc Oy/AB, Vantaa (Somija) (pārstāvis — J. Palm, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 21. februāra lēmumu lietā R 0054/2008-2; un
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “INSULATE FOR LIFE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 6., 17., 19. un 37. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 593 2827

Pārbaudītāja lēmums: noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo preču zīme ieguva minimālo atšķirtspēju, kas nepieciešama, lai to varētu reģistrēt.

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Bayer AG, Leverkusen (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 11. februāra lēmumu lietā R 960/2007-2;
- noraidīt 2007. gada 3. maija iebildumu Nr. B 873 978;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un
- piespriest otrai procesa apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus procesā ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “LIVENSA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 004 062 725

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīme “LYVELSA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāv abu salīdzināmo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

Prasība, kas celta 2008. gada 2. maijā — Procter&Gamble/ITSB — Bayer (“LIVENSA”)

(Lieta T-159/08)

(2008/C 171/77)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Procter&Gamble Company, Cincinnati (Savienotās Valstis) (pārstāvis — K. Sandberg, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasība, kas celta 2008. gada 29. aprīlī — Frag Comercio International/ITSB Tinkerbell Modas (“GREEN by missako”)

(Lieta T-162/08)

(2008/C 171/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Frag Comercio International, Esparraguera (Spānija) (pārstāvis — E. Sugrañes, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Tinkerbell Modas, Ltda, São Paulo (Brazīlija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 14. februāra lēmumu lietā R 1527/2006-2;
- noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 3 663 234; un
- piespriest otrai procesa Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “GREEN by missako” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 25., 35. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 663 234

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme “MI SA KO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē; valsts grafiska preču zīme “MI SA KO” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo, lai noraidītu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir nepieciešama vienīgi sajaukšanas iespēja no patērētāju viedokļa.

**Prasība, kas celta 2008. gada 29. aprīlī —
Arbeitsgemeinschaft Golden Toast/ITSB (“Golden Toast”)**

(Lieta T-163/08)

(2008/C 171/79)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arbeitsgemeinschaft Golden Toast e. V., Diseldorfa (Vācija) (pārstāvji — A. Späth un G. Hasselblatt, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 31. janvāra lēmumu (lieta R 761/2007-1);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Golden Toast” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 5., 8., 9., 11., 14., 16., 21., 24., 25., 28.-32., 39. un 41.-44. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 811 171);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt attiecībā uz 11. un 30. klasi;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (⁽¹⁾) 73. panta 1. punktā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums ir pamatots ar atšķirtspējas neesamību tās pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tomēr tas nemaz nav ticis pārbaudīts. Turklāt ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, jo nav ievērots nosacījums reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošā rakstura konstatēšanai.

(⁽¹⁾) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 9. maijā — Microsoft/Komisija

(Lieta T-167/08)

(2008/C 171/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Microsoft Corp. (pārstāvji — J.-F. Bellis, advokāts I. Forrester, QC)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2008. gada 27. februāra Lēmumu C (2008)764 galīgajā redakcijā, ar kuru tika noteikta kavējuma nauda par dienu, kura Microsoft Corporation tika uzlikta ar Komisijas Lēmumu C(2005)4420 gala redakcijā;
- pakārtoti, atcelt vai samazināt noteikto kavējuma naudas apmēru;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2005. gada 10. novembra lēmumu, kurš tika pieņemts saskaņā ar Regulas (EK) 1/2003 ⁽¹⁾ 24. panta 1. punktu, Komisija noteica prasītājam kavējuma naudu, jo tas nebija ievērojis pienākumu padarīt pieejamu tehnisko dokumentāciju, kura ietver sadarbības informāciju, ieinteresētajiem uzņēmumiem, paredzot pamatotos un nediskriminējošus nosacījumus saskaņā ar Komisijas 2004. gada 24. marta Lēmuma 2007/53/EK ⁽²⁾ 5. panta a) punktu. Ar apstrīdēto lēmumu tika noteikta galīgais kavējuma naudas apmērs laikposmam no 2006. gada 21. jūnija līdz 2007. gada 21. oktobrim, ieskaitot, 899 miljonu euro apmērā. Prasītājs uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

1. Komisija ir pieļāvusi kļūdu, liekot *Microsoft* maksāt kavējuma naudu, lai piespiestu to piemērot "pamatotus" samaksas nosacījumus, vispirms nenosakot, kādus samaksas nosacījumus Komisija uzskatītu par "pamatotiem", lai *Microsoft* zinātu, kas tam ir jādara, lai izvairītos no šādas kavējuma naudas noteikšanas.
2. Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi EKL 253. pantu, secinot, ka *Microsoft* pieņemtie un publicētie tarifi nav pamatoti un ir pretrunā 2004. gada lēmumam, neņemot vērā to, ka i) šo publicēto tarifu mērķis tieši bija atvieglot sarunas starp *Microsoft* un iespējamiem licences ieguvējiem un ka ii) *Microsoft*, konsultējoties ar Komisiju, bija radījis mehānismu, lai pilnvarotā persona varētu pārskatīt *Microsoft* piedāvātos tarifus, ja kāds no iespējamiem licences ieguvējiem nevarētu panākt vienošanos, un šis mehānisms faktiski bija identisks tam, kuru bija izveidojusi pati Komisija *NDC Health/IMS Health*: pagaidu pasākumi ("*IMS Health*") ⁽³⁾. Komisija pieļāva arī acīmredzamu kļūdu vērtējumā, i) pienācīgi nenovērtējot to, ka *Microsoft* šos publicētos tarifus noteica tādā apmērā, kurs bija zemāks par to, kādu trešās personas eksperts noteica par pamatotu, ii) pienācīgi nenovērtējot to, ka visi iespējamie licences ieguvēji panāca vienošanos ar *Microsoft*, un iii) nenovērtējot to, ka arī licences "bez patenta" ieguvējiem ir tiesības izmantot *Microsoft* patentus.
3. Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pieprasot *Microsoft* pierādīt, ka tā komercnoslēpumiem ir jauninājuma raksturs atbilstoši paaugstinātam patentējamības testam, lai pamatotu atļūdzības noteikšanu licencei par šādiem komercnoslēpumiem. Komisija ir arī pārkāpusi EKL 253. pantu, neņemot vērā vairākus argumentus, kurus *Microsoft* izvirzīja, pamatojoties uz patentu ekspertu izstrādātiem ziņojumiem, kuros tika kritizēta Komisijas pieeja.
4. Nepieņemot vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu spriedumu lietā T-201/04 ⁽⁴⁾, Komisija ir pārkāpusi EKL 233. pantu tiktāl, ciktāl Komisijas novērtējuma ziņojumi, kurus sastādīja pilnvarotā persona, tika pamatoti ar dokumentiem, kuri tika iegūti, izmantojot izmeklēšanas pilnvaras, kuras Pirmās instances tiesa atzina par prettiesiskām.
5. Nenodrošinot *Microsoft* iespēju darīt zināmu tā viedokli pēc tam, kad bija beidzies laikposms, par kuru *Microsoft* tika noteikta kavējuma nauda, Komisija liedza *Microsoft* tiesības

tikt uzklaušītam, līdz ar to liedzot iespēju *Microsoft* komentēt visus lietas būtiskos aspektus.

6. Kavējuma naudas apmērs ir pārmērīgs un nesamērīgs. Papildus citiem iemesliem Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā to, ka ar apstrīdēto lēmumu vienīgi tiek noteikts, ka atļūdzība, kuru *Microsoft*, iespējams, noteica par vienu atsevišķu licenci (licence "bez patenta"), nav pamatota, un līdz ar to netiek apstrīdēta i) atļūdzība, kuru *Microsoft*, iespējams, ir noteicis visām tā intelektuālā īpašuma tiesībām, kuras ietilpst visā sadarbības informācijā, kura *Microsoft* ir jāatklāj atbilstoši 2004. gada lēmuma 5. pantam, vai ii) sadarbības informācijas pilnīgumu un pareizību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (dokuments attiecas uz EEZ), OV 2003 L 1, 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 24. maija Lēmums par procesu saskaņā ar EK Līguma 82. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 54. pantu pret *Microsoft Corporation* (Lieta Nr. COMP/C-3/37.792 — *Microsoft*) (izziņots ar dokumenta numuru K(2004)900). OV 2007 L 32, 23. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2001. gada 3. jūlija Lēmums 2002/165/EK par procedūru atbilstoši EK Līguma 82. pantam (Lieta Nr. COMP D3/38.044 — *NDC Health/IMS Health*: pagaidu pasākumi) (izziņots ar dokumenta numuru C(2001) 1695), OV 2002 L 59, 18. lpp.

⁽⁴⁾ Lieta T-201/04 *Microsoft/Komisija*, Krājumā vēl nav publicēta.

Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — Komisija/L. D. FOS Research

(Lieta T-170/08)

(2008/C 171/81)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Roels)

Atbildētājs: I.D. FOS Research EEIG (kas reģistrēts Mol, Beļģijā)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest atbildētājam samaksāt Komisijai summu EUR 21 599,26 apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus EUR 6 375,94 apmērā;
- piespriest atbildētājam samaksāt nokavējuma procentus EUR 3,99 dienā apmērā, sākot no 2007. gada 8. janvāra līdz galīgai parāda nomaksai;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Kopiena, ko pārstāv Komisija, 1995. gada 12. decembrī noslēdza ar atbildētāju līgumu BRPR-CT95-0099. Līgums bija saistīts ar projektu nospriegoto kabeļu pārklājuma kvalitātes uzlabošanas nodrošināšanai un piemērotajām metodēm. Šis līgums un projekts tika īstenoti īpašās pētniecības un tehnoloģiskās attīstības programmas ietvaros, tai skaitā, veicot demonstrācijas pasākumus industriālo tehnoloģiju un materiālu tehnoloģiju jomā ⁽¹⁾.

Pēc līguma izbeigšanās tika izvērtēts atbildētāja veiktais darbs. Pamatojoties uz šīs pārbaudes rezultātiem, Komisija saskaņā ar vispārīgajiem līguma noteikumiem nolēma pieprasīt daļēju samaksātās summas atmaksu.

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 27. jūlija Lēmums 94/571/EK, ar ko pieņem īpašu pētniecības un tehnoloģiskās attīstības programmu, tai skaitā, demonstrācijas pasākumu programmu industriālo tehnoloģiju un materiālu tehnoloģiju jomā (1994-1998) (OV L 222, 19. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisija

(Lieta T-171/08)

(2008/C 171/82)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung e.V., Berlīne (Vācija) (pārstāvis — U. Claus, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2007. gada 30. oktobra lēmumu, 2008. gada 7. marta vēstules formā, par noslēdzošā maksājuma EUR 9 215,20 apmērā apstiprināšanu projekta "Traumatizētie bēgļi ES" ietvaros, pamatojoties uz "Grant Agreement JAI/2004/ERF/073" tiktāl, ciktāl prasītājam tika atteikts izmaksāt vairāk nekā EUR 9 215,20;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs un Komisija 2005. gada maijā parakstīja līgumu par projekta Eiropas bēgļu fonda ietvaros veicināšanu. Ar 2007. gada

30. oktobra vēstuli, kas apstiprināta ar 2008. gada 7. marta vēstuli, atbildētāja nosūtīja prasītājam pārskatītu aprēķinu par vēl maksājamo summu, pie kam daļa tā izdevumu tika atzīti par tādiem, kas nav veicināmi. Šajā prasības pieteikumā prasītājs vērsās pret šo Komisijas 2008. gada 7. marta vēstuli.

Prasības pamatojumā prasītājs norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, jo atbildētāja lēmuma pamatus ir vairākkārt mainījuši. Turklāt esot pārkāpts lietas taisnīgas izskatīšanas princips. Visbeidzot, ir kļūdaini novērtēti fakti, pārkāpjot Grant Agreement un tiesiskās palāzības aizsardzības noteikumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — Messe Düsseldorf/ITSB — Canon Communications ("MEDTEC")

(Lieta T-173/08)

(2008/C 171/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Messe Düsseldorf GmbH, Diseldorfa (Vācija) (pārstāvis — I. Friedhoff, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Canon Communications LLC, Losandželosa (Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 6. marta lēmumu lietā R 0989/2005-1; un

— piespriest ITSB/otrai procesa Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "MEDTEC" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35. un 41. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 2 885 853

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme "Metec" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35., 37., 38., 41. un 42. klasē; starptautiska vārdiska preču zīme "Metec" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35., 37., 38., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un pilnībā noraidīt iebildumu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome kļūdainā kārtā pieņēmusi apelācijas sūdzību un nolēmusi, ka starp preču zīmēm nepastāvēja līdzība; Padomes Regulas Nr. 40/94 62. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome pieņēma lēmumu par apstākļiem, kas nebija apelācijas priekšmets.

Prasība, kas celta 2008. gada 9. maijā — *Infeurope*/Komisija

(Lieta T-176/08)

(2008/C 171/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *infeurope SA*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis — O. Mader, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Eiropas Kopienų Komisija nav atcēlusi lēmumu par pamatlīgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu saskaņā ar ITSB konkursa procedūru AO/042/05 par programnodrošinājuma uzturēšanu;
- atzīt, ka Eiropas Kopienų Komisija nav lauzusi konkrētus līgumus, kas noslēgti saskaņā ar minētajiem pamatlīgumiem;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai izmaksāt prasītājai EUR 37 002, pieskaitot 4 kavējuma procentus no summas EUR 31 650, sākot ar 2006. gada 29. augustu, 4 kavējuma procentus no summas EUR 3 650, sākot ar 2007. gada 3. decembri, 4 kavējuma procentus no summas EUR 1 702, sākot ar 2008. gada 3. maiju; attiecīgi, 8 kavējuma procentus no summas EUR 37 002, sākot ar sprieduma paskaidrošanas datumu;

- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai izmaksāt prasītājai EUR 1 209 037, pieskaitot 4 kavējuma procentus no minētās summas, sākot ar 2008. gada 3. maiju, attiecīgi 8 % kavējuma procentus no minētās summas, sākot ar sprieduma paskaidrošanas datumu;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai uzrādīt noteiktus dokumentus par piedāvājuma vērtēšanas procedūru;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atzīt, ka Komisija nav atcēlusi Iekšējā Tirgus Saskaņošanas Biroja (ITSB) lēmumu, ar kuru piešķirtas vairāku pamatlīgumu noslēgšanas tiesības IT uzturēšanas pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar konkursa procedūru AO/042/05 "E-Alikante: ITSB galveno biznesa sistēmu programnodrošinājuma uzturēšana (preču zīmju un dizainparaugu pārvaldīšana un reģistrēšana)" ⁽¹⁾, un nav lauzusi atbilstošos noteiktos līgumus, kas noslēgti saskaņā ar pamatlīgumiem.

Prasītāja apgalvo, ka konkursa procedūrā, kā arī noteikto līgumu īstenošanā pēc konkursa ir pieļauti vairāki būtiski pārkāpumi, piemēram, prettiesiski piešķiršanas kritēriji, nepareizs vērtēšanas komitejas sastāvs, tas, ka līgumu slēgšanas tiesības tika piešķirtas pēc uzaicinājuma uz konkursu spēkā esamības perioda beigām un ka ITSB piekrita vairākām būtiskām izmaiņām noteikto līgumu noteikumos.

Prasītāja apgalvo, ka ITSB kā līgumslēdzēja iestāde ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības un labas pārvaldības principu, kā arī nepareizi izmantojusi pamatlīgumu instrumentu. Turklāt tā esot pārkāpusi vairākus Finanšu regulas ⁽²⁾ noteikumus.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija kā ITSB pārraugošā iestāde ⁽³⁾ nav veikusi piemērotus pasākumus saistībā ar šiem pārkāpumiem. Prasītāja uzsver, ka Komisijas rīcības brīvība attiecībā uz to, vai veikt pasākumus pret likumpārkāpumiem un atjaunot tiesiskumu, ir samazināta līdz nullei, līdz ar to tai ir jārikojas.

Turklāt prasītāja lūdz piešķirt atlīdzību par zaudējumiem, kas tai radīti minētās konkursa procedūras un tās turpmākās ieviešanas nelikumību dēļ.

⁽¹⁾ OV 2006/S, 135.–144019. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam, OV 2002, L 248, 1. lpp.

⁽³⁾ Līguma paziņojuma VI.4.2. pantā par apelācijas sūdzību iesniegšanu ir atsauce uz Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmī (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 118. pantu, kurā paredzēts, ka "Norādījums jāizdara 15 dienu laikā kopš brīža, kad attiecīgā puse pirmo reizi uzzinājusi par attiecīgo dokumentu".

Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — Schröder/KAŠB — Hansson (“Sumost 01”)

(Lieta T-177/08)

(2008/C 171/85)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ralf Schröder, Lüdinghausen (Vācija) (pārstāvji — T. Leidereiter un W.-A. Schmidt. Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Jørn Hansson, Sønderborg (Dānija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētāja Apelāciju padomes 2007. gada 4. decembra rīkojumu (lietas Nr. A 005/2007);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikuma iesniedzējs: prasītājs;

Attiecīgā aizsargātā Kopienas augu šķirne: “Sumost 01” (šķirnes reģistrācijas pieteikums Nr. 2001/1758);

Pretstatītās aizsargātās Kopienas augu šķirnes īpašnieks: Jørn Hansson;

Pretstatītā aizsargātā Kopienas augu šķirne: “Lemon Symphony”;

Apelāciju padomē apstrīdētais Kopienas augu šķirņu biroja lēmums: Kopienas augu šķirnes aizsardzības pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati:

- Regulas (EK) Nr. 1239/95 ⁽¹⁾ 59. panta 2. punkta pārkāpums, jo prasītājs neesot attiecīgi ticis uzaicināts piedalīties procesa mutiskajā daļā;
- Regulas (EK) Nr. 2100/94 ⁽²⁾ 75. panta pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums esot balstīts uz pamatiem un pierādījumiem, par kuriem prasītājam nav bijusi iespēja paust savu viedokli;
- Regulas Nr. 2100/94 81. panta 2. punkta un 48. panta pārkāpums sakarā ar iespējamo atbildētāja darbinieces neobjektivitāti, kuras liecības esot izmantotas lēmuma pieņemšanai;
- Regulas Nr. 1239/95 60. panta pārkāpums sakarā ar to, ka neesot pieņemts oficiāls lēmums par izmeklēšanas pasākumiem attiecībā uz atbildētāja darbinieces uzklaušanās;

— Regulas Nr. 2100/94 62. panta pārkāpums sakarā ar nepieņemamo un kļūdaino faktu attiecībā uz atšķirtspēju novērtēšanu;

— Regulas Nr. 2100/94 48. panta pārkāpums sakarā ar iespējamo Apelāciju padomes locekļa neobjektivitāti.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 31. maija Regula (EK) Nr. 1239/95 par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem Kopienas Augu šķirņu birojā (OV L 121, 37. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1994. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 15. maijā iesniedzis Giuseppe Tiralongo par Civildienesta tiesas 2008. gada 6. marta spriedumu lietā F-55/07, Tiralongo/Komisija

(Lieta T-180/08 P)

(2008/C 171/86)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Giuseppe Tiralongo, Ladispoli (Itālija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone, S. Frazzani, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt pārsūdzēto 2008. gada 6. marta rīkojumu lietā F-55/07 un nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai, lai tā lemtu pēc būtības, ņemot vērā Pirmās instances tiesas sniegtās norādes;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā lietā F-55/07.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasījumu atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz:

- judikatūras prasības pamatu autonomijas jomā kļūdainu piemērošanu; it īpaši pirmās instances tiesa kļūdījās, piemērojot judikatūrā iedibinātos tiesību principus, kuri attiecas uz tāda kaitējuma atlīdzību, kuru ir radījuši prettiesiski akti, gadījumam, kurā savukārt kaitējums bija radies sakarā ar prettiesisku rīcību;

- pamatojuma neesamību pārsūdzētajā rīkojumā daļā, kurā tieši ir apstiprināts, ka trīs apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītie iebildumi neattiecas uz Komisijas rīcību, bet patiesībā attiecas uz dažu aktu prettiesiskumu;
- judikatūras prasības pamatu autonomijas jomā kļūdainu interpretāciju; it īpaši pirmās instances tiesa kļūdījās, uzskatot, ka šajā lietā nevar atsaukties uz izvirzīto prasības pamatu autonomijas principu;
- pamatojuma neesamību attiecībā uz prasību atlīdzināt morālo kaitējumu; ņemot vērā vairākus argumentus, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējs kopumā ir iesniedzis, lai pierādītu saikni starp morālo kaitējumu un Komisijas rīcību, pārsūdzētajā rīkojumā, kurā šajā sakarā nav ietverta neviena rindkopa, nav iespējams saprast motīvus, pamatojoties uz kuriem ir noraidīti šie argumenti.

Prasība, kas celta 2008. gada 16. maijā — *Tay Za*/Padome

(Lieta T-181/08)

(2008/C 171/87)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Pye Phy* *Tay Za*, *Yangoon* (Mjanma) (pārstāvji — *D. Anderson*, *QC*, *M. Lester*, *Barrister*, un *G. Martin*, *Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2008. gada 25. februāra Regulu 194/2008 — pilnībā vai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Regulu (EK) Nr. 194/2008 ⁽¹⁾ tiktāl, ciktāl tā viņam ir piemērojama, četru iemeslu dēļ.

Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka regulai nav atbilstoša juridiska pamata. Šajā sakarā viņš apgalvo, ka nedz EKL 60. pantā, nedz 301. pantā Padomei nav piešķirtas pilnvaras pilnībā iesaldēt tādas personas līdzekļus, kas nav saistīti ar Birmas/Mjanmas militāro režīmu. Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka regulā nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu saskaņā ar EKL 253. pantu. Proti, prasītājs apgalvo, ka regulā nav sniegti nekādi iemesli, kuru dēļ prasītājs ir iekļaujams minētās regulas VI pielikuma J sadaļā, kurā ir uzskaitīti Birmas valdības locekļi un ar viņiem saistītie cilvēki. Tādējādi Kopējā nostāja Nr. 2006/318/KĀDP ⁽²⁾, kurā noteikts, ka dalībvalstīm ir jānovērš, ka prasītājs iekļūst un

brauc tranzītā caur to teritorijām, iespējams, arī nav norādīti nekādi iemesli prasītāja iekļaušanai sarakstā, viņa uzvārds ir vienkārši iekļauts sarakstā ar nosaukumu "Personas, kas gūst labumu no valdības ekonomikas politikas". Treškārt, prasītājs apgalvo, ka ar šo regulu tiek pārkāptas viņa cilvēktiesības, jo tā, iespējams, nesamērīgi skar viņa tiesības uz mierīgu īpašuma izmantošanu, lietas taisnīgu izskatīšanu tiesā un efektīvu tiesisko aizsardzību. Ceturtkārt, prasītājs uzskata, ka ar regulu tiek pārkāpts samērīguma princips.

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 25. februāra Regula (EK) Nr. 194/2008, ar ko atjauno un stiprina ierobežojošus pasākumus pret Birmu/Mjanmu un atceļ Regulu (EK) Nr. 817/2006 (OV 2008, L 66, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 27. aprīļa Kopējā nostāja 2006/318/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret Birmu/Mjanmu (OV 2006, L 116, 77. lpp.), kuras darbība ir pagarināta ar Padomes 2008. gada 29. aprīļa Kopējo nostāju 2008/349/KĀDP līdz 2009. gada 30. aprīlim (OV 2008, L 116, 57. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 16. maijā — *Komisija*/*Atlantic Energy*

(Lieta T-182/08)

(2008/C 171/88)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — *A.-M. Rouchaud-Joët*, *S. Lejeune*, pārstāvji, un *M. Jarvis*, *Barrister*)

Atbildētājs: *Atlantic Energy Ltd*, *Truro* (Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest atbildētājam samaksāt Komisijai summu EUR 383 081,19 apmērā, ko veido pamatsumma EUR 226 010,00 un nokavējuma procenti EUR 76 233,61, kuri ir aprēķināti pēc ECB likmes +2 % par pamatsummu par laika posmu no 1996. gada 1. jūnija līdz 2002. gada 28. februārim, un nokavējuma procentus EUR 84 448,11 apmērā, kas ir aprēķināti par pamatsummu, plus procenti uz 2002. gada 28. februāri pēc ECB likmes +1,5 % par laika posmu no 2002. gada 16. jūlija līdz 2008. gada 31. maijam, EUR 3 610,53 apmērā;
- piespriest prasītājam maksāt procentus EUR 39,33 dienā no 2008. gada 31. maija līdz pilnīgai parāda samaksas dienai; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1996. gada 29. martā Eiropas Kopiena, ko pārstāvēja Komisija, noslēdza līgumu BU 183/95 UK/AT ar *Sidney C. Banks Pls* un *Jenbacher Energiesysteme AG* par projekta “Uzlabots automātisks siltuma un enerģijas ražošanai paredzētais kombinētais gazificētājs, kurā kā kurināmo izmanto skaidas” īstenošanu Komisijas darbības saistībā ar enerģiju, kas nav kodolenerģija, jomā ⁽¹⁾. Saskaņā ar līguma noteikumiem Komisija samaksāja avansu par savu ieguldījumu projektā līguma koordinātoram *Sidney C. Banks Plc*.

Ar 1996. gada 25. septembra faksimila paziņojumu *Sidney C. Banks Plc* paziņoja Komisijai, ka tas ir nolēmis izstāties no projekta. 1998. gada 17. aprīlī Eiropas Kopiena, ko pārstāv Komisija, noslēdza līguma pielikumu Nr. 1, ar kuru *Atlantic Energy Ltd* stājās *Sidney C. Banks Plc* vietā kā līgumslēdzēja puse un līguma koordinators.

Atbilstoši pielikuma 2. punktam *Sidney C. Banks Plc* pārskaitīja no Komisijas saņemto avansa maksājumu (kopā ar procentiem) *Atlantic Energy Ltd* 1998. gada aprīlī.

Komisija lūdz noteikt *Atlantic Energy Ltd* atmaksāt avansa maksājumu kopā ar procentiem, pamatojoties uz to, ka projekts netika faktiski uzsākts un, ja tas tika uzsākts, Komisija to apturēja.

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmums 94/806/EK, ar ko pieņem specifisku izpēti un tehnoloģijas attīstības, ieskaitot demonstrēšanu, programmu enerģijas, kas nav kodolenerģija, jomā (1994. g.–1998. g.) OV L 334, 22.12.1994., 87. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 16. maijā — *Schuhpark Fascies/ITSB — Leder & Schuh* (“jello SCHUHPARK”)

(Lieta T-183/08)

(2008/C 171/89)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schuhpark Fascies GmbH*, Warendorf (Vācija) (pārstāvji — A. Peter un J. Braune, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Leder & Schuh AG*, Graz (Austrija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 13. marta lēmumu apelācijas lietā R 1560/2006-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam radušus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Leder & Schuh AG*;

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska un grafiska preču zīme “jello SCHUHPARK” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1., 3., 9., 14., 16., 18., 21., 24.-26. un 28. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 1 269 372);

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja;

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme “Schuhpark” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (Nr. 1 007 149), pie kam iebildumi bija vērsti pret reģistrāciju 18., 21., 25. un 26. klasē;

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt un reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un iebildumus noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 43. panta 2. punkta otrā teikuma un 43. panta 3. punkta, kā arī Regulas (EK) Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 22. noteikuma 2. punkta 2. teikuma pārkāpums, jo prasītāja ir pietiekami pierādījusi iebildumos norādītās preču zīmes tiesību saglabājošu izmantošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95 ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — *Rodd & Gunn Australia/ITSB* (suņa attēls)

(Lieta T-187/08)

(2008/C 171/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Rodd & Gunn Australia Limited* (Vellingtona [Wellington], Jaunzēlande) (pārstāvji — B. Brandreth, Barrister un N. Jenkins, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 12. marta lēmumu lietā R 1245/2007-4;
- uzdot *restitutio in integrum* attiecībā uz Kopienas preču zīmi Nr. 339 218, un
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, ko veido suņa attēls, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16., 18. un 25. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 339 218

Preču zīmju un reģistra nodaļas lēmums: noraidīt pieteikumu par *restitutio in integrum*

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 47. panta pārkāpums, jo Kopienas preču zīmes atjaunošana ir atļauta tikai tās īpašniekam vai profesionālajam pārstāvim; Apelāciju padome pieļāva tiesību kļūdu un kļūdu faktu vērtējumā, nolemjot, ka prasītāja un tās pilnvarotais pārstāvis nav ievērojuši pienācīgo rūpību attiecīgajos apstākļos; Apelāciju padome pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemjot, ka prasītāja pieļāvusi neuzmanību, pilnvarojot preču zīmju atjaunošanas aģentūru *Computer patent Annuities Limited*, lai tā atjauno prasītājas preču zīmes.

- piespried Eiropas Kopienu Komisijai uzrādīt noteiktus dokumentus par piedāvājumu vērtēšanas procedūru;
- piespried Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atzīt, ka Komisija nav atcēlusi Iekšējā Tirgus Saskaņošanas Biroja (ITSB) lēmumu, ar kuru piešķirtas vairāku pamatlīgumu slēgšanas tiesības saskaņā ar konkursa procedūru AO/026/06 “E-Alikante: konsultēšanas pakalpojumi, auditi un pētījumi”⁽¹⁾, un nav lauzusi atbilstošos noteiktos līgumus, kas pieņemti saskaņā ar pamatlīgumiem.

Pamati un galvenie argumenti, ko izvirzījusi prasītāja, ir tādi paši kā lietā T-176/08 *Infеurope* /Komisija.

⁽¹⁾ OV 2006/S, 210.–223510. lpp.

**Prasība, kas celta 2008. gada 13. maijā — *Infеurope*/Komisija
(Lieta T-188/08)**

(2008/C 171/91)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *infеurope SA*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis — O. Mader, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Eiropas Kopienu Komisija nav atcēlusi lēmumu par pamatlīguma slēgšanas tiesību piešķiršanu saskaņā ar ITSB konkursa procedūru AO/026/06 par konsultēšanas pakalpojumiem, auditu un pētījumiem;
- atzīt, ka Eiropas Kopienu Komisija nav lauzusi noteiktus līgumus, kas noslēgti saskaņā ar minētajiem pamatlīgumiem;
- piespried Eiropas Kopienu Komisijai izmaksāt prasītājai EUR 35 950, pieskaitot 4 kavējuma procentus no summas EUR 33 050, sākot ar 2006. gada 19. decembri, 4 kavējuma procentus no summas EUR 2 900, sākot ar 2007. gada 14. decembri; attiecīgi — 8 kavējuma procentus no summas EUR 35 950, sākot ar sprieduma pasludināšanas dienu;
- piespried Eiropas Kopienu Komisijai izmaksāt prasītājai EUR 646 631,27 pieskaitot 4 kavējuma procentus no minētās summas, sākot ar 2008. gada 14. maiju, attiecīgi — 8 kavējuma procentus no minētās summas, sākot ar sprieduma pasludināšanas dienu;

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 7. maija rīkojums —
Vācija un *Deutsche Post*/Komisija**

(Apvienotās lietas T-490/04 un T-493/04)⁽¹⁾

(2008/C 171/92)

Tiesvedības valoda — vācu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt apvienotās lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 5.2.2005.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 5. maija rīkojums —
Fränkischer Weinbauverband/ITSB (pudeles forma)**

(Lieta T-180/06)⁽¹⁾

(2008/C 171/93)

Tiesvedības valoda — vācu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 212, 2.9.2006.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 6. maija rīkojums —
Torres/ITSB — Bodegas Navarro López (“CITA DEL SOL”)**

(Lieta T-17/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/94)

Tiesvedības valoda — spāņu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 82, 14.4.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 23. maija rīkojums —
R.S. Arbeitsschutz/ITSB — RS Components (“RS”)**

(Lieta T-501/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 64, 8.3.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums —
Slovākija/Komisija**

(Lieta T-32/07) ⁽¹⁾

(2008/C 171/95)

Tiesvedības valoda — slovāku

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 69, 24.3.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums —
Winzer Pharma/ITSB — Oftaltech (“OFTASIL”)**

(Lieta T-30/08) ⁽¹⁾

(2008/C 171/97)

Tiesvedības valoda — vācu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 79, 29.3.2008.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2008. gada 22. janvārī — Renier/Komisija

(Lieta F-8/08)

(2008/C 171/98)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Colette Renier, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

2007. gada 11. aprīļa individuāla rakstura lēmuma, kurā prasītājas līgumdarbinieka līguma ilgums ir noteikts no 2007. gada 16. aprīļa līdz 2008. gada 15. decembrim, atcelšana un zaudējumu atlīdzība.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 11. aprīļa lēmumu, kurā prasītājas līgumdarbinieka līguma ilgums ir noteikts no 2007. gada 16. aprīļa līdz 2008. gada 15. decembrim;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

amatā tiktāl, ciktāl tajā netika piešķirtas tiesības uz ekspatriācijas pabalstu, un, otrkārt, prasība piespriest atbildētājam samaksāt ekspatriācijas pabalstu un nokavējuma procentus, ka arī atlīdzināt prasītāja ciesto morālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2007. gada 2. aprīļa lēmumu, ar kuru nosaka prasītāja tiesības saistībā ar stāšanos amatā tiktāl, ciktāl tajā nav noteiktas prasītāja tiesības uz ekspatriācijas pabalstu;
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt prasītājam ekspatriācijas pabalstu atbilstoši ikmēneša summai 16 % no kopējās pamatalgas summas apmērā, kā arī apgādnieka pabalstu un apgādājamā bērna pabalstu, kas ir samaksāti prasītājam katru mēnesi sākot no 2007. gada aprīļa par visiem turpmākajiem mēnešiem līdz parāda nomaksai;
- piespriest maksāt nokavējuma procentus 8 % gadā sākot no attiecīgā termiņa beigām līdz parāda pilnai samaksai;
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt prasītājam EUR 10 000,00 vai citu summu, kas var būt pat lielāka, viņa ciestā morālā kaitējuma atlīdzībai;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 28. februārī — Nanopoulos/Komisija

(Lieta F-30/08)

(2008/C 171/100)

Tiesvedības valoda — grieķu

Prasība, kas celta 2008. gada 5. februārī — Nardin/Parlaments

(Lieta F-12/08)

(2008/C 171/99)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Thierry Nardin, Luksemburga (Luksemburgas Lielhercogiste) (pārstāvis — V. Wiot, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasība atcelt Eiropas Parlamenta 2007. gada 2. aprīļa lēmumu, ar ko nosaka prasītāja tiesības saistībā ar stāšanos

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Photius Nanopoulos, Luksemburga (Luksemburgas Lielhercogiste) (pārstāvis — V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam kaitējumu, kas tika nodarīts prasītājam sakarā ar viņa pamattiesību pārkāpšanu, kas izpaužas kā viņa reputācijas bojāšana un goda aizskaršana.

Prasītāja prasījumi:

- piespriest Komisijai samaksāt prasītājam kompensāciju par radīto morālo kaitējumu EUR 850 000 apmērā, kas ir kompensācija par viņa veselībai nodarīto kaitējumu;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 14. martā —
Pachtidis/Komisija

(Lieta F-35/08)

(2008/C 171/101)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dimitrios Pachtidis, Atēnas (Grieķija) (pārstāvis — P. Giatagantzidis, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

EPSO lēmuma, ar kuru prasītājam netiek atļauts piedalīties konkursa EPSO/AD/77/06 rakstveida pārbaudījumos atlases testa rezultātu dēļ, atcelšana, kā arī EPSO lēmuma, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība par, pirmkārt, lēmuma neatļaut piedalīties rakstveida pārbaudījumos pārskatīšanu un, otrkārt, lūgumu nosūtīt konkrētus konkursa dokumentus, atcelšana.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas personāla atlases biroja lēmumus EPSO/5000 LM-FR/31.05.2007 un MM/dbD(07)27442/06.12.2007., kā arī visus saistītos aktus;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 22. aprīlī — Bernard/Europol

(Lieta F-45/08)

(2008/C 171/102)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marjorie Bernard, Hāga (Nīderlande) (pārstāvis — P. de Casparis, avocate)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (Europol)

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, Europol lēmuma par prasītājas novērtējumu un par netiešu tās sūdzības attiecībā uz šo novērtējumu noraidīšanu atcelšana, otrkārt, pienākuma atlīdzināt zaudējumus piespriešana Europol.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2007. gada 25. jūlija novērtējumu un netiešo lēmumu noraidīt Bernāras [Bernard] 2007. gada 23. oktobrī iesniegto sūdzību;
- piespriest Europol atlīdzināt zaudējumus EUR 7 500 apmērā;
- piespriest Europol atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 6. maijā — Thoss/Revīzijas
palāta

(Lieta F-46/08)

(2008/C 171/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nicole Thoss, Domeldandža [Dommeldange] (Luksemburgas Lielhercogiste) (pārstāvis — P. Goergen, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Strīda priekšmets un apraksts

Revīzijas palātas 2006. gada 20. marta lēmuma, ar kuru prasītājai atteikta apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana sakarā ar viņas laulātā nāvi, atcelšana un sekojošā 2006. gada 28. septembra lēmuma atcelšana.

Prasītājas prasījumi

- atcelt Revīzijas palātas 2006. gada 20. marta lēmumu, ar kuru prasītājai atteikta Regulas 2290/77 16. panta 1. punktā paredzētā apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana, un sekojošo 2006. gada 28. septembra lēmumu;
- uzdot Eiropas Revīzijas palātai piešķirt prasītājai Regulas 2290/77 16. panta 1. punktā paredzēto apgādnieka zaudējuma pensiju ar atpakaļejošu spēku līdz 2003. gada 1. decembrim;
- piespriest Revīzijas palātai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 30. aprīlī — Buschak/Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds

(Lieta F-47/08)

(2008/C 171/104)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Willy Buschak (Bonna, Vācija) (pārstāvji — L. Lévi un C. Ronzi, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds

Strīda priekšmets un apraksts

Lēmuma, ar kuru grozīts prasītāja darba apraksts, atcelšana un lūgums piespriest atbildētājam samaksāt prasītājam atlīdzību par mantisko un morālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu, ko Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda direktors nodeva prasītājam 2007. gada 4. jūlijā un ar kuru grozīts prasītāja darba apraksts;
- atcelt daļā, kurā tas nepieciešams, 2008. gada 29. vai 30. janvāra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība;
- piespriest Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondam samaksāt kaitējuma atlīdzību EUR 50 000 apmērā;
- piespriest Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 27. aprīlī — Ortega Serrano/Komisija

(Lieta F-48/08)

(2008/C 171/105)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Antonio Ortega Serrano, Cádiz (Spānija) (pārstāvis — A. Ortega Serrano, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Priekšmets un lietas apraksts

Lūgums atcelt konkursa EPSO/AD/26/05 atlases komisijas lēmumu neieklāut prasītāja uzvārdu atlasīto personu sarakstā

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumus, kas prasītājam liedz tikt iekļautam konkursa EPSO/AD/26/05 rezerves sarakstā un nedod iespēju atkārtoti kārtot mutvārdu eksāmenu;
- uzlikt Komisijai pienākumu noteikt jaunu datumu mutvārdu eksāmena kārtīšanai;
- noteikt Komisijai pienākumu norādīt Lēmuma EPSO/900 R pamatojumu;
- noteikt Komisijai dot prasītājam iespēju iepazīties ar mutvārdu eksāmena dokumentiem;
- noteikt Komisijai dot prasītājam iespēju iepazīties ar visiem dokumentiem, kas atrodas viņa lietas materiālos;
- ļaut prasītājam, kas ir Spānijas tiesās praktizējošs advokāts, pārstāvēt sevi pašam;
- pārbaudīt visu konkursu izturējušo sarakstā iekļauto kandidātu lietu materiālus, lai pārbaudītu, vai visiem ir diploms, kas apliecina, ka persona ir ieguvusi izglītību vismaz trīs gadus ilgā universitātes tiesību zinātņu programmā, un ka tas ir iesniegts laicīgi un pareizā veidā;
- pieņemt pielikumā iesniegtos dokumentus franču un angļu valodās;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.